

เอกสารประกอบการประชุม วาระที่ ๓.๑

การประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๘

รายงานผลการดำเนินคดีปกครอง ที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นผู้ถูกฟ้องคดี ปี 2567

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

02 265 6610

neb@onep.go.th

<https://neb.onep.go.th>

คำนำ

การจัดทำรายงานผลการดำเนินงานคดียกฟ้องที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นการรายงานผลการดำเนินงานเกี่ยวกับคดี ต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบ เนื่องจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีมติเห็นชอบในหลักการ กรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย และนำเสนอผลการดำเนินงานให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบต่อไป

สำหรับในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้ดำเนินการติดตามผลการดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดีของหน่วยงานภายใต้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ถึง ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ (ณ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘) โดยในการดำเนินงานดังกล่าวมีการดำเนินคดีปกครองเพียง ๒ หน่วยงาน คือ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรมควบคุมมลพิษ โดยมีคดีที่ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ศาลปกครองจำนวน ๑๖ คดี แบ่งเป็นคดีที่ติดตามความคืบหน้าของคดีต่อเนื่อง จำนวน ๑๔ คดี และคดีใหม่ ๒ คดี ซึ่งมีรายละเอียดประกอบด้วย สรุปประเด็นการฟ้องร้องคดี หน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และผลคำพิพากษาคดี ในการนี้ ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้จัดทำเป็นรายงาน เพื่อนำเสนอผลการดำเนินงานให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบต่อไป

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สารบัญ

	หน้า
บทสรุป	๑
ผลการดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีในภาพรวม	๑
ประเด็นที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดีจากศาลปกครอง	๑๕
ผู้ฟ้องคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี	๑๕
คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติถูกฟ้องต่อศาลปกครอง จำนวน ๑๐ คดี ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๓๑
คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติถูกฟ้องต่อศาลปกครอง จำนวน ๖ คดี ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมควบคุมมลพิษ	๔๒
ภาคผนวก	๕๖
ก มติการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒ มติการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗	
ข คำฟ้องคดีปกครองคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นผู้ถูกฟ้อง จำนวน ๑๖ คดี	๕๗
ค คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด (คดีถึงที่สุด)	๖๑

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางสรุปคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี (จำหน่ายคดีออกจากสารบบความแล้ว)	๓
ตารางสรุปคดีปกครองที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรับผิดชอบ	๑๔
ตารางสรุปคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี (อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาของศาลปกครอง)	๑๖

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ ๑ แผนภาพแสดงคดีปกครอง ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๓
ภาพที่ ๒ แผนภาพแสดงคดีปกครอง ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมควบคุมมลพิษ	๑๔

รายงานผลการดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี บทสรุป

การดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จะมีการมอบอำนาจในการประชุมเพื่อให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีโดยตรง ซึ่งหน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจประกอบด้วยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรมควบคุมมลพิษ

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับคดีฟ้องร้องต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีความรวดเร็ว แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจึงกำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ โดยมีมติเห็นชอบในหลักการ ในกรณี คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัด กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย และนำเสนอผลการดำเนินงานให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบต่อไป

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้รวบรวมคดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี จัดทำเป็นรายงานในภาพรวมทั้งหมดเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบถึงผลการดำเนินงานในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดี ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ขอสรุปผลการดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี ดังนี้

๑. ผลการดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีในภาพรวม

๑.๑ คดีปกครองที่ศาลปกครองมีคำพิพากษา (คดีถึงที่สุดแล้ว)

โดยมีคดีปกครองที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) และกรมควบคุมมลพิษ (คพ.)) รับผิดชอบ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๖๘ (ณ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘) รวมทั้งสิ้น ๕๗ คดี ซึ่งศาลปกครองได้มีคำพิพากษาแล้ว คดีถึงที่สุด จำนวน ๔๑ คดี แบ่งเป็น การพิพากษาโดยศาลปกครองกลาง จำนวน ๓๔ คดี การพิพากษาโดยศาลปกครองระยอง จำนวน ๑ คดี และการพิพากษาโดยศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๖ คดี รายละเอียดดังตารางที่ ๑ และอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง จำนวน ๑๖ คดี รายละเอียดดังตารางที่ ๒

ตารางที่ ๑ สรุปคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (กก.วล.) เป็นผู้ถูกฟ้องคดี (คดีถึงที่สุดแล้ว) จำนวน ๔๑ คดี

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) จำนวน ๗ คดี						
๑.	๑) ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ ที่ ๔๒๓/๒๕๕๑ ๒) ศาลปกครอง สูงสุด คดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๖๐๔/๒๕๕๖	สมาคมสมาชิของค์กร เอกชนด้านการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน	คณะรัฐมนตรี ที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน (กก.วล. ที่ ๒)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทาง ปกครองหรือเจ้าหน้าที่ ของรัฐกระทำการโดย ไม่ชอบด้วยกฎหมาย	แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ใน กก.วล. โดยมิชอบด้วยกฎหมาย	๑) ศาลปกครองกลาง พิพากษาเพิกถอนมติ คณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๔ ธ.ค. ๒๕๕๐ เรื่อง ให้แต่งตั้งกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ใน กก.วล. ชุดใหม่ และ ประกาศสำนัก นายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ใน กก.วล. ลงวันที่ ๑๗ ธ.ค. ๒๕๕๐ โดยให้มี ผลตั้งแต่วันที่มามีมติและ ประกาศดังกล่าว คำขออื่นให้ยกฟ้อง เมื่อ ๒๘ ก.พ. ๒๕๕๖ ๒) สผ. ได้ยื่นอุทธรณ์ ต่อศาลปกครองสูงสุด เรียบร้อยแล้ว

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
						๓) ศาลปกครองสูงสุด มีคำพิพากษา กลับคำ พิพากษาศาล ปกครองชั้นต้นเป็น ยกฟ้อง เมื่อวันที่ ๑๓ ก.ค. ๒๕๖๑ ๓) คดีถึงที่สุดแล้ว
๒.	๑) ศาลปกครอง กลาง คดีหมายเลข ดำ ที่ ๙๐๘/ ๒๕๕๒ คดีหมายเลข แดง ที่ ๑๓๕๒/ ๒๕๕๓ ๒) ศาลปกครอง สูงสุด คดีหมายเลข ดำที่ อ.๙๐๐/๒๕๕๓ คดีหมายเลข แดง ที่ อ.๘๘๔/ ๒๕๖๔	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๓ คน	กก.วล.ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	คดีพิพาทเกี่ยวกับ การที่หน่วยงานทาง ปกครอง หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ ชอบด้วยกฎหมาย	๑) ขอให้เพิกถอนรายงานฯ ของโครงการที่ อยู่ในพื้นที่ จ.ระยอง ตามเอกสารท้ายคำ ฟ้องหมายเลข ๗ ที่ผ่านความเห็นชอบจาก คณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ นับตั้งแต่ ๒๔ ส.ค. ๒๕๕๐ เป็นต้นมา จนถึงวันที่ ศาลมีคำวินิจฉัยหรือมีคำพิพากษา ทั้งหมด และขอให้ศาลสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งแปด ดำเนินการให้ครบถ้วนตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ม. ๖๗ วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อมฯ ๒๕๓๕ และ พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ ๒๕๕๐ ๒) ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปดหรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันออกกระเปียบ หรือหลักเกณฑ์หรือการอื่นใดตามขั้นตอน ทางกฎหมายภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ศาล	๑) ศาลปกครองกลาง มีคำพิพากษา ให้เพิก ถอนใบอนุญาตที่ออก ให้แก่โครงการหรือ กิจกรรมตามเอกสาร ท้ายคำฟ้อง ฯ ซึ่ง ดำเนินการไม่ครบถ้วน เมื่อ ๒ ก.ย. ๒๕๕๓ ๒) ศาลปกครองสูงสุด มีคำพิพากษา กลับคำ พิพากษาศาล ปกครองชั้นต้นเป็น ยกฟ้อง เมื่อ ๒๑ ก.ย. ๒๕๖๔ ๓) คดีถึงที่สุดแล้ว

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
					มีคำพิพากษาเพื่อยกฟ้องให้ผู้ประกอบการหรือเจ้าของโครงการหรือบริษัทที่ปรึกษา ได้ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ม. ๖๗ วรรคสอง และ พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ ๒๕๕๐ ให้ถูกต้อง	
๓	คดีหมายเลขดำที่ ส.๒๖/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ ส.๓๑/๒๕๖๔	บริษัท เอ็มอา กรีน จำกัด	กก.วล. ที่ ๑ กับพวก รวม ๓ คน	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย	ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ที่มีมติไม่อนุญาตให้บริษัท เอ็มอา กรีน จำกัด (นายยุทธนา มหัจฉริยวงศ์) เป็นผู้มีสิทธิทำรายงานฯ	๑) ศาลปกครองกลาง จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เมื่อวันที่ ๑๒ ต.ค. ๒๕๖๔ ๒) คดีถึงที่สุดแล้ว
๔	๑) ศาลปกครองนครราชสีมา คดีหมายเลขดำที่ ๒๙๕/๒๕๕๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๕๑/๒๕๕๕ ๒) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ.๒๔๗/๒๕๕๖	สมาคมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทุ่งเขาหลวง ที่ ๑ กับพวก รวม ๑๔๒ คน	อบต.ทุ่งเขาหลวง ที่ ๑ กับพวก รวม ๘ คน (กก.วล. ที่ ๘)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	ขอให้ออกกฎกระทรวงประกาศให้พื้นที่ป่าดอนยางเหียน (นางเหียน) และพื้นที่โดยรอบที่มีสภาพป่าชุมชน เป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตาม ม.๔๓ ของ พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อมฯ ๒๕๓๕	๑) ศาลปกครองนครราชสีมา มีคำพิพากษายกฟ้อง กก.วล. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ เมื่อ ๑๔ ธ.ค. ๒๕๕๕ ๒) ศาลปกครองสูงสุด พิพากษายืนตามศาลชั้นต้น เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ ยกฟ้อง กก.วล.

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
	๓) ศาลปกครอง สูง สุด คดี หมายเลขแดง ที่ อ๓๑๔/๒๕๖๕					ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๘ คดีเป็นอันสิ้นสุด
๕	๑) คดีหมายเลข ดำที่ ๒๕๐๑/ ๒๕๖๓ ๒) คดีหมายเลข แดงที่ ๑๙๕๓/ ๒๕๖๕	บริษัท แอสดีคอน คอร์ปอเรชั่น จำกัด	กก.วล. ที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน	คดีพิพาทเกี่ยวกับ การที่หน่วยงานทาง ปกครอง หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ ชอบด้วยกฎหมาย	คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิ จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม เนื่องจากบริษัทฯ มี คุณสมบัติไม่ครบถ้วน เป็นคำสั่งโดยมิ ชอบ และมีคำขอให้ยกเลิกคำสั่งดังกล่าว	๑) ศาลปกครองกลางมี คำพิพากษา เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๕ ยกฟ้อง ๒) ไม่มีการอุทธรณ์ต่อ ศาลปกครองสูงสุด คดีเป็นอันสิ้นสุด
๖	๑) ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ ที่ ๔๒๒/๒๕๕๓ คดีหมายเลขแดง ที่ ๖๖๓/๒๕๕๘ ๒) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำ ที่ อ.๔๓๕/๒๕๕๘	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๓๕ คน	สผ. ที่ ๑ กับพวกรวม ๙ คน (กก.วล. ที่ ๒)	คดีพิพาทเกี่ยวกับ การที่หน่วยงานทาง ปกครอง หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ ชอบด้วยกฎหมาย	๑) ขอให้เพิกถอนรายงานฯ ของโครงการ ตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๓ ที่อยู่ในพื้นที่ จ.ระยอง ที่ผ่านความเห็นชอบ จากคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ แล้ว โดยให้ นำกลับมาดำเนินการให้ครบถ้วนตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ม. ๖๗ วรรคสอง และ พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ ๒๕๕๐ และขอให้ยุติ การรับเรื่องหรือรายงานฯ ของ ผู้ประกอบการใด ๆ ที่ส่งมาให้พิจารณา เอาไว้ก่อนเป็น การชั่วคราวจนกว่า ผู้ประกอบการทุกรายได้ดำเนินการครบถ้วน	๑) ศาลปกครองกลาง มีคำพิพากษาให้ผู้ถูก ฟ้องคดีทั้งเก้าร่วมกัน หรือแทนกัน มีคำสั่ง ให้ผู้ประกอบการหรือ เจ้าของโครงการฯ ดำเนินการตาม ม. ๖๗ วรรคสอง ของ รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อ ๕ มี.ค. ๒๕๕๘

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
					ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ม. ๖๗ วรรคสองแล้ว ๒) ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๙ สั่งการให้ผู้ประกอบการหรือเจ้าของโครงการตามเอกสารท้ายคำฟ้อง หมายเลข ๓ กลับไปดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ม. ๖๗ วรรคสอง ให้ครบถ้วนตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ ๒๕๕๐ ให้ถูกต้อง	๒) ศาลกำหนด วันที่ ๒๕ พ.ย. ๒๕๖๔ เป็นวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง ๓) ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกฟ้อง เมื่อ วันที่ ๒๓ ส.ค ๒๕๖๖ (คดีถึงที่สุด)
๗	๑)ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๑๗๘๔/๒๕๕๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๙๖๒/๒๕๕๘ ๒) ศาลปกครองสูงสุด คดี หมายเลขดำที่ อ.๖๖๔/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๐๕๔/๒๕๖๖	สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๓๐๙ คน	กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน (กก.วล. ที่ ๔)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	๑) ขอให้ประกาศให้พื้นที่เกาะสมุย เกาะพะงัน และเกาะเต่า และพื้นที่ใกล้เคียง ในรัศมี ๑๒๐ ไมล์ทะเล เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตาม พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อมฯ ๒๕๓๕ ม.๔๓ และ ม.๔๔ ๒) ขอให้เพิกถอนรายงานฯ ของโครงการตามเอกสารท้ายคำฟ้อง หมายเลข ๔ หรือที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ตั้งแต่วันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	๑) ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษายกฟ้อง กก.วล. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เมื่อ ๑๐ เม.ย. ๒๕๕๘ ๒) ยื่นคำแก้อุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดแล้ว ๓) ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกฟ้อง เมื่อ วันที่ ๒๒ พ.ย. ๒๕๖๖ (คดีถึงที่สุด)

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
					พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกาศบังคับใช้เป็น ต้นมาจนถึงวันที่ศาลพิพากษา ๓) ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหมดร่วมกันหรือ ใช้อำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานออก ประกาศหรือกำหนดให้โครงการหรือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจ ชุด เจาะ และหรือผลิตปิโตรเลียม ทุก ประเภทที่มีลักษณะเดียวกันหรือ ใกล้เคียงกันกับโครงการดังกล่าวเป็น โครงการที่เข้าข่ายต้องดำเนินการให้ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ม.๖๗ วรรค สอง นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา กำหนด	
กรมควบคุมมลพิษ (คพ.) จำนวน ๓๔ คดี						
๑.	คดีหมายเลขดำ ที่ ๑๙๒/๒๕๕๐	นายเจริญ เดชคุ้ม ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๗ คน	กก.วล.	มลพิษในพื้นที่ ต.มาบตาพุด ทบ.มาบตาพุด และพื้นที่ใกล้เคียง	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้พื้นที่ ต.มาบตาพุด และ ทบ.มาบตาพุด ตลอดจน พื้นที่ใกล้เคียงที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม ร้ายแรงถึงขนาดเป็นอันตรายต่อสุขภาพ อนามัยหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อ สิ่งแวดล้อมเป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองสูงสุด จำหน่ายคดีออกจาก สารบบความ

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
๒.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส.๑๒/๒๕๕๗	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๗ คน	กก.วล.	คดีพิพาทเกี่ยวกับการ ที่หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้จังหวัด ระยองทั้งจังหวัด เป็นเขตควบคุมมลพิษ และไม่ดำเนินการเพื่อบอกกฎกระทรวง หรือประกาศให้จังหวัดระยองทั้งจังหวัด เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	ศาลปกครองระยอง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๓.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส.๗/๒๕๕๙	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๗ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๔.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส.๕๖/๒๕๕๙	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๓ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ. นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๕.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส.๕๗/๒๕๕๙	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๒ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๖.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส.๕๘/๒๕๕๙	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๒ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๗.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส.๕๙/๒๕๕๙	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๖ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๘.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส.๓๓/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๓ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
๓๐.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส.๕๙/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๖ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๓๑.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส.๖๐/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๖ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๓๒.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส.๖๑/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๖ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๓๓.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส.๖๒/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๖ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๓๔.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส.๒/๒๕๖๒	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๑ คน	กก.วล. ที่ ๑ กับพวก รวม ๓ คน	ฝุ่นละอองขนาดเล็ก หรือฝุ่นพิษ PM _{2.5}	กำหนดให้ท้องที่ กรุงเทพฯ เป็นเขต ควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด

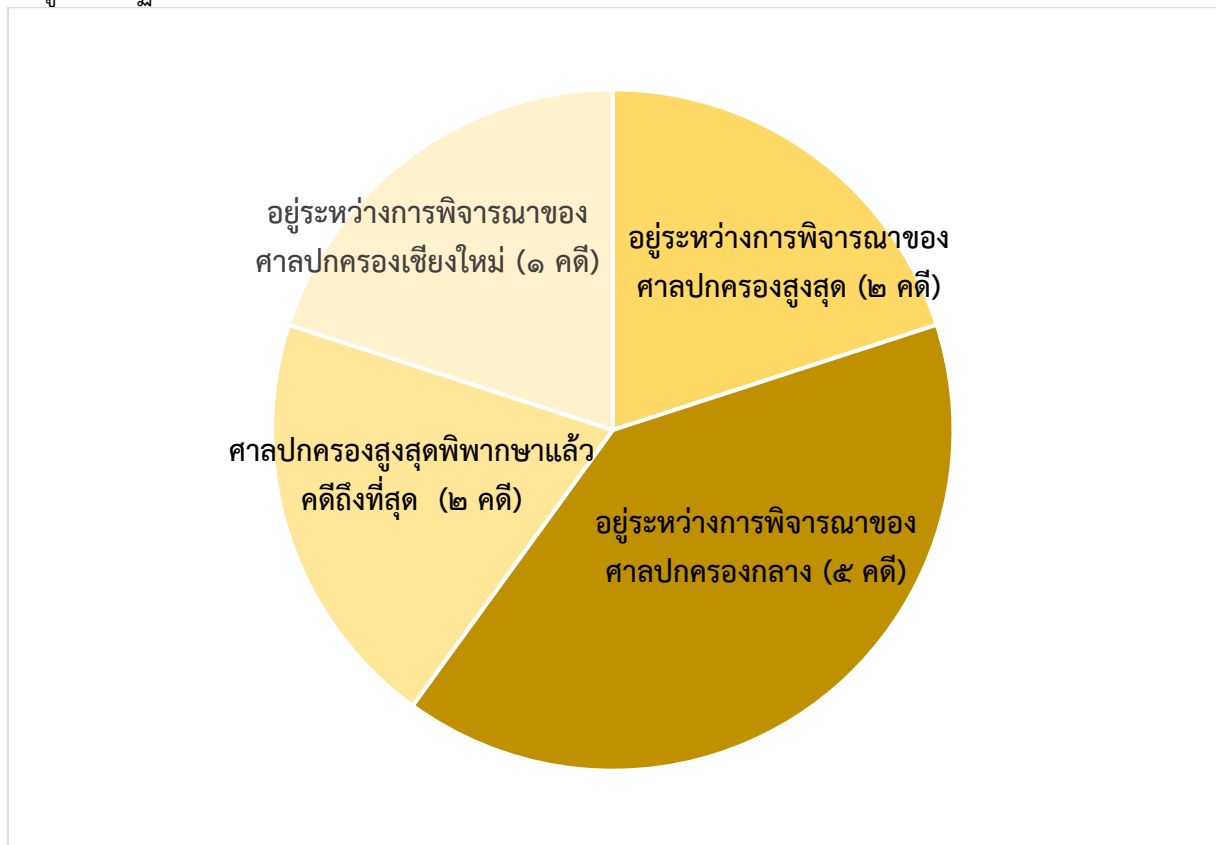
๑.๒ คดีปกครองที่อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาของศาลปกครอง

ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๐ - พฤษภาคม ๒๕๖๘ (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘) มีคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี ในความรับผิดชอบที่ จำนวน ๑๖ คดี แบ่งเป็น คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มอบหมายในที่ประชุมฯ ก่อนการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๓ คดี และคดีที่ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มอบหมายตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๑๓ คดี โดยเป็นคดีปกครองที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรับผิดชอบ ซึ่งสถานะปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๕ คดี อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง จำนวน ๖ คดี อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองเชียงใหม่ จำนวน ๑ คดี อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองนครศรีธรรมราช จำนวน ๑ คดี และศาลปกครองได้มีคำพิพากษาแล้ว คดีถึงที่สุด จำนวน ๓ คดี รายละเอียดดังนี้

๑) คดีปกครองที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑๐ คดี

- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง	จำนวน ๕ คดี
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองเชียงใหม่	จำนวน ๑ คดี
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด	จำนวน ๒ คดี
- ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาแล้ว คดีถึงที่สุด	จำนวน ๒ คดี

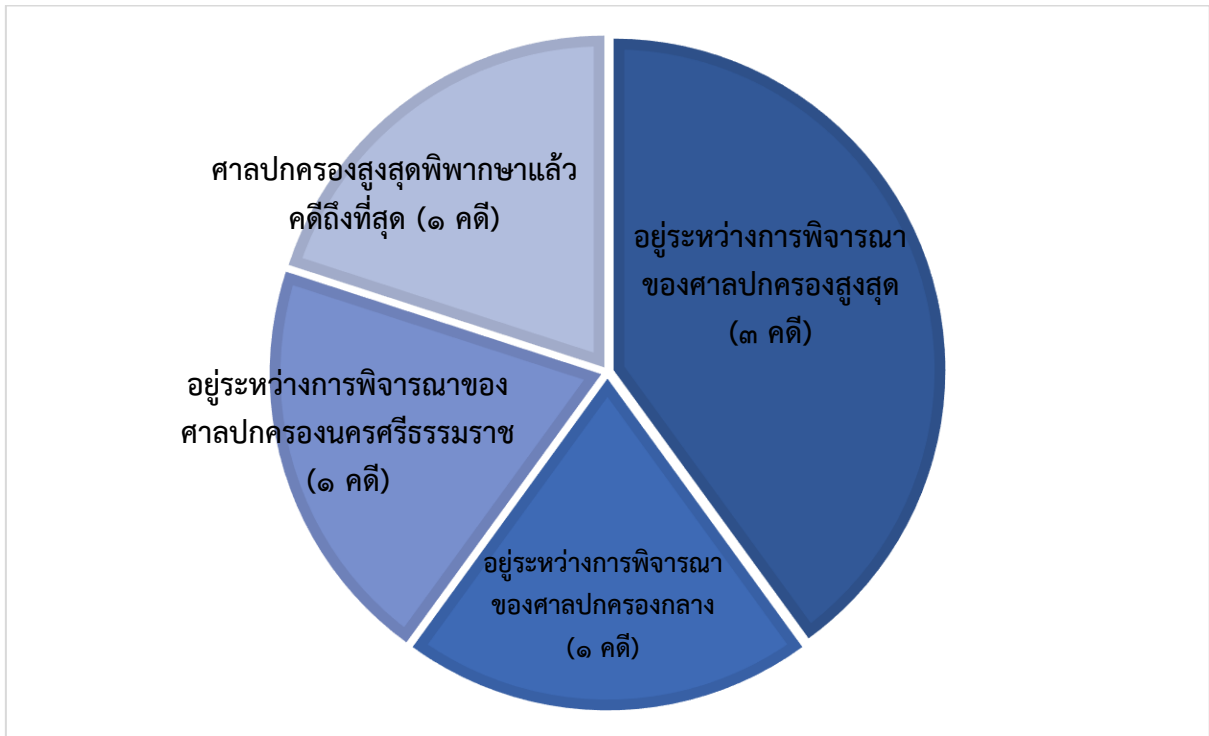
ข้อมูลปรากฏดังภาพที่ ๑

ภาพที่ ๑ แผนภาพแสดงคดีปกครองที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) คดีปกครองที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมควบคุมมลพิษ	จำนวน ๖ คดี
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองนครศรีธรรมราช	จำนวน ๑ คดี
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง	จำนวน ๑ คดี
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด	จำนวน ๓ คดี
- ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาแล้ว คดีถึงที่สุด	จำนวน ๑ คดี

ข้อมูลปรากฏดังภาพที่ ๒

ภาพที่ ๒ แผนภาพแสดงคดีปกครองที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมควบคุมมลพิษ

ตารางสรุปคดีปกครองที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรับผิดชอบ (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘)

การดำเนินคดีปกครอง	สผ.	คพ.		รวม
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองนครศรีธรรมราช	-	๑		๑
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองเชียงใหม่	๑			๑
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง	๓+*๒	๑		๖
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด	๒	๓		๕
- ศาลปกครองได้มีคำพิพากษาแล้ว คดีถึงที่สุด	๒	๑		๓
รวม	๑๐	๖		๑๖

หมายเหตุ สผ. หมายถึง สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คพ. หมายถึง กรมควบคุมมลพิษ

* หมายถึง คดีใหม่

๒. ประเด็นที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดีจากศาลปกครอง

๒.๑ ประเด็นที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี ในความรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แบ่งเป็น ๒ ประเด็น คือ

๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย มีจำนวน ๔ เรื่อง คือ

- การเพิกถอนรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	จำนวน ๓ คดี
- การเพิกถอนประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	จำนวน ๒ คดี
- กระบวนการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	จำนวน ๒ คดี
- ปรับปรุงคำสั่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	จำนวน ๑ คดี

๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร มี จำนวน ๒ เรื่อง คือ

- การประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔	จำนวน ๑ คดี
- ออานาเจ้าหน้าที่ กก.วล. ในการแก้ไขปัญหาปลาหมอค้างค้ำ	จำนวน ๑ คดี

๒.๒ ประเด็นที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี ในความรับผิดชอบของกรมควบคุมมลพิษ แบ่งเป็น ๑ ประเด็น คือ คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร จำนวน ๒ เรื่อง คือ

- การประกาศเขตควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและ
รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕	จำนวน ๑ คดี
- การแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองและมาตรฐานฝุ่นละออง	จำนวน ๕ คดี

๓. ผู้ฟ้องคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี

๓.๑ ในความรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีผู้ฟ้องคดี จำนวน ๒ บุคคล และ ๓ หน่วยงาน คือ

๑) นายวรชิต เรืองฤทธิ์	จำนวน ๑ คดี
๒) นายณัฐพร หลักแหลม	จำนวน ๑ คดี
๒) สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน	จำนวน ๖ คดี
๓) มูลนิธิบูรณะนิเวศ	จำนวน ๑ คดี
๔) เครือข่ายประชาชนลุ่มน้ำยม-เงา-เมย-สาละวิน	จำนวน ๑ คดี

๓.๒ ในความรับผิดชอบของกรมควบคุมมลพิษ มีผู้ฟ้องคดี จำนวน ๔ บุคคล และ ๑ หน่วยงาน คือ

๑) นางสิตีมอริหะ สมเชื้อ	จำนวน ๑ คดี
๒) นายภูมิ วชรเจริญผลผลิต	จำนวน ๒ คดี
๓) นายสมชาย ปรีชาศิลป์กุล	จำนวน ๑ คดี
๔) นายวสุชาติ พิชัย	จำนวน ๑ คดี
๕) มูลนิธิเพื่อสันติภาพเขียว (กรีนพีซ เอเชีย)	จำนวน ๑ คดี

ตารางที่ ๒ สรุปคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (กก.วล.) เป็นผู้ถูกฟ้องคดี (อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาของศาลปกครอง) จำนวน ๑๖ คดี (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘)

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี คำขอท้ายคำฟ้อง	สถานภาพคดี
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) จำนวน ๑๐ คดี						
๑	๑) ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๒๐๑๕/๒๕๕๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๐๔/๒๕๕๕ ๒) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๓๒๙/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๒๔๒/๒๕๖๗	สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวก รวม ๔๑ คน (บริษัท ประจวบพัฒนาดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้ร้องสอด)	นายก อบต.แม่รำพึง ที่ ๑ กับพวก รวม ๑๑ คน (กก.วล. ที่ ๑๐)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	ขอให้ออกประกาศเป็นกฎกระทรวง กำหนดให้พื้นที่ป่าพรุ ป่าชายเลน หรือป่าเสม็ดใน ต.แม่รำพึง ต.กำเนิดนพคุณ อ.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์ เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม หรือประกาศให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำระดับท้องถิ่นตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ พ.ย. ๒๕๓๒ หรือพื้นที่ชุ่มน้ำระหว่างประเทศตามอนุสัญญาแรมซาร์ หรืออนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติต่อไป	๑) ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง เมื่อ ๑๕ ส.ค. ๒๕๕๕ ๒) ยื่นคำแก้อุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด เมื่อ ๒๑ ธ.ค. ๒๕๕๕ ๓) ศาลปกครองสูงสุด พิพากษายกฟ้อง เมื่อ ๑๑ มี.ค. ๒๕๖๗ (คดีถึงที่สุด)
๒	๑) ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ ที่ ๑ ๘ ๐ ๗ / ๒ ๕ ๕ ๓ (สุวรรณภูมิ)	สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน กับพวก รวม ๑,๐๗๕ คน	บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ที่ ๑ กับพวก รวม ๖ คน (กก.วล. ที่ ๕)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย	๑) ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และหรือผู้ถูกฟ้องคดีอื่นที่เกี่ยวข้องระงับการให้บริการขึ้น - ลงของเครื่องบินทุก	๑) ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง เมื่อ ๑๙ ก.พ. ๒๕๕๘ คดีถึงที่สุด เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่อุทธรณ์

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี คำขอท้ายคำฟ้อง	สถานภาพคดี
					ประเภทในช่วงเวลา ๒๓.๐๐ น. - ๐๕.๐๐ น. ของทุกวัน ๒) ขอให้ ศาลพิ พากษาให้ กระบวนการจัดทำรายงานฯ โครงการ ทำอากาศยานสุวรรณภูมิที่ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๕ ให้ความเห็นชอบฉบับวันที่ ๒ พ.ค. ๒๕๔๕ และกระบวนการจัดทำ รายงานฯ โครงการทำอากาศยาน สุวรรณภูมิเพิ่มเติม (สืบเนื่องจากการ เพิ่มจำนวนผู้โดยสารในปี ที่ ดำเนินการ) ฉบับวันที่ ๑๐ มี.ค. ๒๕๔๘ เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ครบถ้วนตามวิธีการหรือ ขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด และให้ ดำเนินการจัดทำใหม่ทั้งหมด ๓) ขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๕ และที่ ๖ ดำเนินการประกาศให้ สนามบินสุวรรณภูมิเป็นแหล่งกำเนิด มลพิษและกำหนดมาตรฐานควบคุม มลพิษจากแหล่งกำเนิดดังกล่าว และ กำหนดให้ท้องที่โดยรอบสนามบิน สุวรรณภูมิเป็นเขตควบคุมมลพิษ	คำพิ พากษาศาล ปกครองกลาง จำนวน ๑๔ กลุ่มคดี และมีการ อุทธรณ์คำพิพากษาของ ศาลปกครองกลาง จำนวน ๑๔ กลุ่มคดี ๑.๑) เมื่อ ๒๕ ก.พ. ๘ เม.ย. และ ๑๘ พ.ค. ๒๕๖๔ ศาล ปกครองสูงสุดเห็น ฟ้องด้วยตามที่ศาล ปกครองชั้นต้น พิพากษาให้ยกฟ้อง รวม ๕ กลุ่มคดี ๑.๒) เมื่อ ๒๓ พ.ย. และ ๒๑ ธ.ค. ๒๕๖๔ ๑๘ ม.ค. ๒๗ ม.ค. ๒๔ ก.พ. และ ๗ ก.ค. ๒๕๖๕ ศาลปกครอง สูงสุดมีคำพิพากษา ให้ยกฟ้อง รวมจำนวน ๑๐ กลุ่มคดี และเมื่อ ๑๖ ธ.ค. ๒๕๖๔

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี คำขอท้ายคำฟ้อง	สถานภาพคดี
						ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีในกลุ่มคดีที่ ๑ ๕ ๕ ๕ / ๒ ๕ ๕ ๕ ถอนคำฟ้องและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ๒) คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๔ กลุ่มคดี
๓	๑) ศาลปกครองกลางคดีหมายเลขดำที่ ส.๑๕๔๙/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ ส.๑๙๔/๒๕๖๐ ๒) ศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขดำที่ อส.๗๖/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ อส.๘๗/๒๕๖๗	สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวก รวม ๑๕๓ คน	อธิบดีกรมทางหลวงที่ ๑ กับพวก รวม ๕ คน (กก.วล.ที่ ๔)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย	๑) ขอให้เพิกถอนรายงานฯ โครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางปะอิน-นครราชสีมา (โคราช) ๒) กำหนดให้โครงการดังกล่าวหรือโครงการในลักษณะดังกล่าว เป็นโครงการที่ต้องดำเนินการตาม ม.๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	๑) ศาลปกครองกลางเมื่อวันที่ ๒๘ ก.ย. ๒๕๖๐ พิพากษายกฟ้อง กก.วล. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ๒) ยื่นคำแก้อุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด เมื่อ ๕ ม.ค. ๒๕๖๑

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี คำขอท้ายคำฟ้อง	สถานภาพคดี
						๓) ศาลปกครอง สูงสุด เมื่อ ๑๕ ต.ค. ๒๕๖๗ พิพากษา ยกฟ้อง กก.วล (คดีถึงที่สุด)
๔	๑) ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ ที่ ส.๔๗/๒๕๕๘ ๒) คดีหมายเลขแดง ที่ ส.๓๐/๒๕๖๕ ๓) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำ ที่ อ.๑๕๔๕/๒๕๖๕	มูลนิธิบูรณะนิเวศ ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๐ คน	รมว.ทส. ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน (กก.วล. ที่ ๒)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย	๑) ขอให้เพิกถอนประกาศ กระทรวงฯ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๘ ฉบับลงวันที่ ๑๙ ส.ค. ๒๕๕๘ ๒) ขอให้เพิกถอนมติ กก.วล. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อ ๑๐ มิ.ย. ๒๕๕๘ เรื่อง การกำหนดประมวลหลักการปฏิบัติ (COP) สำหรับโครงการโรงไฟฟ้าพลัง ความร้อนที่ใช้ขยะมูลฝอยเป็น เชื้อเพลิง ที่มีกำลังผลิตกระแสไฟฟ้า ตั้งแต่ ๑๐ เมกะวัตต์ขึ้นไป	๑) ศาลปกครองกลาง เมื่อ ๒๐ ก.ค. ๒๕๖๕ พิพากษายกฟ้อง กก.วล.ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒ ๒) คดีอยู่ระหว่างการ พิจารณาของ ศาลปกครองสูงสุด
๕	ศาลปกครองกลาง คดี หมายเลขดำ ที่ ส.๑๖/๒๕๖๕	สมาคมต่อต้าน ภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๓ คน	คชก. กทม. ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน (กก.วล. ที่ ๓)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย	๑. ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพิก ถอนการให้ความเห็นชอบ EIA โครงการ เดอะ ไพร์เวชี พาร์ค รามอินทรา เฟส ๑ ของผู้ร้องสอด ๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพิกถอน ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารโครงการ เดอะ ไพร์เวชี พาร์ค รามอินทรา เฟส ๑	- คดีอยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาล ปกครองกลาง

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี คำขอท้ายคำฟ้อง	สถานภาพคดี
					๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปรับปรุงคำสั่ง กก.วล. ที่ ๑๒/๒๕๖๔ เรื่อง แต่งตั้ง คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณา รายงานการประเมินผลกระทบ สิ่งแวดล้อมด้านอาคาร การจัดสรรที่ดิน และบริการชุมชน กรุงเทพมหานคร ลงวันที่ ๗ ส.ค. ๒๕๖๔ โดยไม่กำหนดให้ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มาเป็น ประธานโดยตำแหน่ง และการ กำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจ อนุญาตในกิจการ อันเป็นสาระสำคัญ สำหรับการดำเนินโครงการหรือกิจการ หรือการดำเนินการนั้นตามกฎหมาย ร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย ต้องไม่ กำหนดคำว่า "หรือผู้แทน" ให้มาทำ หน้าที่แทนโดยเด็ดขาด	
๖	ศาลปกครองกลาง คดี หมายเลขดำ ที่ ส.๑/๒๕๖๖	สมาคมต่อต้าน ภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๒ คน	รมว.ทส. ที่ ๑ กับ พวกรวม ๓ คน (กก.วล. ที่ ๓)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย	มีคำขอต่อศาลให้มีคำสั่งหรือคำ พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และหรือที่ ๒ และหรือที่ ๓ เพิกถอน ประกาศ ทส. เรื่อง กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้อง จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบ สิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ	- คดีอยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาล ปกครองกลาง

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี คำขอท้ายคำฟ้อง	สถานภาพคดี
					และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๕ ข้อ ๘ (๑) (ค) (ง) ที่ไม่สอดคล้องกับ “สารบัญญัตินิติ” ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๖ ประกอบมาตรา ๔๘ วรรคสอง หรือเพิกถอนประกาศฯ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๕ ทั้งฉบับเสีย	
๗	ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๘๐๔/๒๕๖๖	นายวรชิต เรืองฤทธิ์ ที่ ๑ กับพวก รวม ๕ คน	- กรมทางหลวง ที่ ๑ - สผ. ที่ ๒ - กก.วล. ที่ ๓	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย	- ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และ ๓ เพิกถอนการอนุมัติตามรายงานการทบทวนรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการ ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองสายบางใหญ่-กาญจนบุรี เลขที่รายงาน ๑๒๔๙๙ ในการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการฯ ในส่วนรูปแบบทางหลวงพิเศษแบบถมดินทางบนคันดินเดิมเป็นทางยกระดับ ช่วง กม.๐+๐๐๐ ถึง ๒+ ๗๕๐	- คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี คำขอท้ายคำฟ้อง	สถานภาพคดี
					ระยะทาง ๒.๗๕ กิโลเมตร ให้ตรงตามสภาพพื้นที่จริงตามรายงาน คือเป็นทางยกระดับช่วง ๐+๐๐๐ ถึง ๕+๐๐๐ ระยะทาง ๕ กิโลเมตร	
๘	ศาลปกครองเชียงใหม่ คดี คำหมายเลขที่ ส.๔/๒๕๖๖	เครือข่ายประชาชน ลุ่มน้ำยม-เงา- เมย-สาละวิน ที่ ๑ กับพวกรวม ๖๖ คน	-กรมชลประทาน ที่ ๑ -คชก.โครงการพัฒนา แหล่งน้ำที่ ๒ -สผ. ที่ ๓ -กก.วล. ที่ ๔ -กรม. ที่ ๕	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย	๑. ขอให้พิพากษาว่า โครงการ เพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนให้เขื่อนภูมิพล แนวส่งน้ำยม-อ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพล ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นโครงการที่ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการ ดำเนินการต่าง ๆ ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้ง ห้าเกี่ยวกับโครงการเป็นการ ดำเนินการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และขอให้เพิกถอน/ยกเลิกโครงการ ดังกล่าวเสีย ๒. ขอให้พิพากษาว่า การจัดทำ รายงานการประเมินผลกระทบ สิ่งแวดล้อมของโครงการเพิ่มปริมาณ น้ำต้นทุนให้เขื่อนภูมิพล แนวส่งน้ำ ยม-อ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพล เป็นรายงานที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการพิจารณาเห็นชอบรายงาน ดังกล่าวโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ เป็นการดำเนินการโดยไม่ชอบด้วย	- คดีอยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาล ปกครองเชียงใหม่

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี คำขอท้ายคำฟ้อง	สถานภาพคดี
					กฎหมาย และขอให้เพิกถอนรายงานและการให้ความเห็นชอบดังกล่าวเสีย ๓. ขอให้พิพากษาว่า การจัดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนของโครงการเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนให้เขื่อนภูมิพล แนวส่งน้ำยวม-อ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพล เป็นการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และขอให้เพิกถอนการดำเนินการดังกล่าวเสีย ๔. ขอให้พิพากษาว่า ให้ผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งห้าปฏิบัติหน้าที่ ตามรัฐธรรมนูญ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการแจ้งข้อมูลและการเผยแพร่ข้อมูลอย่างเหมาะสมและจริงจัง จัดให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก่อนที่จะดำเนินการและระหว่างดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการดูแลปกป้อง รักษาแม่น้ำยวม แม่น้ำเงา แม่น้ำเมย และแม่น้ำสาละวิน ๕. ขอให้พิพากษาว่า ให้ผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งห้าดำเนินการออกกฎหมายหรือ กฎ หรือระเบียบ เพื่อดำเนินการ	

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี คำขอท้ายคำฟ้อง	สถานภาพคดี
					คุ้มครอง อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในลุ่ม แม่น้ำยวม แม่น้ำเงา แม่น้ำเมย และ แม่น้ำสาละวิน	
๙	ศาลปกครองกลาง คดี หมายเลขดำที่ ส.๑๔/๒๕๖๗ (คดีใหม่)	นายณัฐพรหลักแหลม ที่ ๑ กับพวกรวม ๕๔ คน	กรมประมงที่ ๑ กับ พวกรวม ๑๘ คน (กก.วล ที่ ๑๒)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่ กฎหมายกำหนดให้ต้อง ปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร และกระทำการละเมิด หรือความรับผิดชอบอื่น ของหน่วยงานทาง ปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ ของรัฐอันเกิดจากการใช้ อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทาง ปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อ หน้าที่ตามที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	๑. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๒ มีอำนาจหน้าที่ ในการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของ ของปลาทอมคางดำหรือไม่ อย่างไร ๒. กรณีมีอำนาจหน้าที่ในการแก้ไข ปัญหาการแพร่ระบาดของปลาทอม คางดำ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๒ ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาตามอำนาจ หน้าที่อย่างไรบ้าง	- คดีอยู่ระหว่าง พิจารณาของศาล ปกครองกลาง

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี คำขอท้ายคำฟ้อง	สถานภาพคดี
				ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) แห่ง พระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธี พิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒		
๑๐	คดีหมายเลขดำที่ส. ๑๕/๒๕๖๕ (คดีใหม่)	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๑ คน	คณะกรรมการ ผู้ชำนาญการพิจารณา รายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการโครงสร้าง พื้นฐานทางบกและทาง อากาศที่ ๑ กับพวก รวม ๔ คน (กก.วล. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕)	คดีพิพาทหน่วยงานทาง ปกครองหรือเจ้าหน้าที่ ของรัฐออกคำสั่งอันเป็น การใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ และละเลยต่อหน้าที่ ตามที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องปฏิบัติ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) แห่ง พระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธี พิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒	ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มีมติในการ ประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๗ ก.พ. ๒๕๖๕ ให้ความเห็นชอบ รายงาน EHIA โครงการพิพาท (โครงการก่อสร้างทางวิ่งและทางขับ ที่ ๒ สนามบินนานาชาติอุตะเกา อ.บ้านฉาง จ.ระยอง) โดยมีชอบด้วย กฎหมาย เนื่องจากการกำหนดเส้น ทำนายระดับเสียง ซึ่งเป็นวิธีการ สำหรับทำนายค่าระดับการรบกวน ต่อมนุษย์ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ จากทำอากาศยานและการกำหนด จุดตรวจวัดในรายงาน EHIA ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์และไม่เป็นไป ตามหลักวิชาการ	- คดีอยู่ระหว่าง พิจารณาของศาล ปกครองกลาง

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี คำขอท้ายคำฟ้อง	สถานภาพคดี
กรมควบคุมมลพิษ (คพ.) จำนวน ๖ คดี						
๑.	คดีหมายเลขดำที่ ส.๑/๒๕๖๓ คดีหมายเลขคำที่ อ.๑๕๗๑/๒๕๖๖ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๐๔๗/๒๕๖๗	นางสีติมัย อริหะ สมเชื้อ ที่ ๑ กับ พวกรวม ๕๑ คน	เทศบาลนคร นครศรีธรรมราช ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๔ คน (กก.วล. ที่ ๖)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่ กฎหมายกำหนดให้ต้อง ปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษา/ คำสั่ง ดังนี้ ๑) ขอให้ กก.วล. มีคำสั่งใด ๆ เพื่อให้หยุดประกอบการบ่อขยะ พิพาท และห้ามนำขยะมูลฝอย สิ่ง ปฏิกูล เข้ามำก่จัด และหรือเทกอง เพิ่มอีก ๒) ประกาศให้พื้นที่บ่อขยะ พื้นที่โดยรอบ และพื้นที่เทศบาลนคร นครศรีธรรมราช เป็นเขตควบคุม มลพิษ ๓) จัดทำแผนปฏิบัติการ และ ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ เพื่อ ลดและขจัดมลพิษจากบ่อขยะพิพาท	คดีอยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาล ปกครอง นครศรีธรรมราช เนื่องจากศาล ปกครองสูงสุดยกคำ พิพากษาของศาล ปกครองชั้นต้น ทั้งหมด แล้วส่ง สำนวนคดีคืนไปยัง ศาลปกครองชั้นต้น เพื่อให้ศาลปกครอง ชั้นต้นดำเนิน กระบวนการพิจารณา และพิพากษาหรือมี คำสั่งคดีนี้ใหม่ตามรูป คดีต่อไป
๒.	คดีหมายเลขดำที่ ส.๑/๒๕๖๔ คดีหมายเลขคำที่ อ.ส.๕๗/๒๕๖๔	นายภูมิ วชร เจริญผลผลิต	กก.วล.	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่ กฎหมายกำหนดให้ต้อง	- ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษา/ คำสั่งให้มีการประกาศในราชกิจจานุ เบกษากำหนดให้เขตท้องที่จังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และ แม่ฮ่องสอนเป็นเขตควบคุมมลพิษ	๑. ศาลปกครอง เชียงใหม่พิพากษา เมื่อวันที่ ๘ เม.ย. ๒๕๖๔ ให้ กก.วล. ประกาศเขตควบคุม

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี คำขอท้ายคำฟ้อง	สถานภาพคดี
				ปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	ตามมาตรา ๕๙ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕	มลพิษ ในพื้นที่ จ. เชียงใหม่ จ. เชียงราย และ จ.แม่ฮ่องสอน ๒. ศาลปกครอง สูงสุด เมื่อ ๒๖ พ.ค. ๒๕๖๘ พิพากษาแล้ว (คดีถึงที่สุด)
๓.	ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขคำ ที่ ส.๒๒/๒๕๖๔	นายภูมิ วชร เจริญผลผลิต	กก.วล.	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่ กฎหมายกำหนดให้ต้อง ปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	๑) ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำ พิพากษาสั่งให้ กก.วล.ใช้อำนาจตาม ม. ๓๒ (๔) และ ม. ๓๔ แห่ง พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ มีประกาศ กำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่ เกิน ๒.๕ ไมครอน ค่าเฉลี่ยในเวลา ๒๔ ชั่วโมง จะต้องไม่เกิน ๓๗ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ตาม มาตรฐาน Federal Reference Method (FRM) ที่องค์การพิทักษ์ สิ่งแวดล้อมแห่งประเทศ สหรัฐอเมริกา (US.EPA) กำหนด ภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ศาลมีคำ พิพากษาถึงที่สุด	คดีอยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาล ปกครองกลาง

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี คำขอท้ายคำฟ้อง	สถานภาพคดี
๔	คดีหมายเลขดำที่ ส.๖/๒๕๖๕ คดีหมายเลขดำที่ อ.๒๑๑๖/๒๕๖๖	มู ล นี ธี เพ็ อ สันติภาพเขียว (กรีนพีซ เอส อี เอ) ที่ ๑ กับพวกรวม ๗ คน	กก.วล. ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่ กฎหมายกำหนดให้ต้อง ปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	๑) ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำ พิพากษาสั่งให้ กก.วล. ออกหรือ แก้ไขประกาศ กก.วล. เรื่องกำหนด มาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอนในบรรยากาศทั่วไปให้ เป็นไปตามมาตรฐานสากลตามที่ ได้รับฟังความคิดเห็นไปแล้ว คือ ค่าเฉลี่ยราย ๒๔ ชั่วโมง ไม่เกิน ๓๗ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และ ค่าเฉลี่ยรายปีของฝุ่นละอองขนาดไม่ เกิน ๒.๕ ไมครอน อยู่ที่ ๑๕ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ๒) ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษา สั่งให้ กก.วล. ออกหรือแก้ไขประกาศ ค่ามาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้ง อากาศเสียประเภทฝุ่นละอองขนาด ไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน จากโรงงาน อุตสาหกรรมและกิจการประเภท อื่นๆ ที่เป็นแหล่งกำเนิดฝุ่นละออง ขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ตามมาตรา ๕๕ แห่ง พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เทียบเท่า มาตรฐานสากล	๑. ศาลปกครองกลาง พิพากษา เมื่อวันที่ ๒๙ ส.ค. ๒๕๖๖ กก.วล. มิได้ละเลยต่อ หน้าที่ตามที่กฎหมาย กำหนด ๒. คดีอยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาล ปกครองสูงสุด

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี คำขอท้ายคำฟ้อง	สถานภาพคดี
๕	คดีหมายเลขดำที่ ส.๓/๒๕๖๖ คดีหมายเลขคำที่ อ.๕๑๗/๒๕๖๗	นายสมชาย ปรีชาศิลปกุล ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๐ คน	นายกรัฐมนตรี ที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน (กก.วล. ที่ ๒)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่ กฎหมายกำหนดให้ต้อง ปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	๑) ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำ พิพากษาสั่งให้ กก.วล. ใช้อำนาจ หน้าที่ ตามมาตรา ๑๓ และ ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ ขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ การแก้ไข ปัญหาด้านฝุ่นละออง ในสถานการณ์ วิกฤต ระดับที่ ๔ เพื่อพิจารณา กลั่นกรองแนวทางในการแก้ไข ปัญหาหรือบรรเทาผลร้ายจากฝุ่น ละอองขนาดเล็ก PM _{2.5} เสนอผู้ที่ เกี่ยวข้องเป็นการเร่งด่วน	๑. ศาลปกครอง เชียงใหม่ พิพากษา เมื่อ ๑๙ ม.ค. ๒๕๖๗ สรุปว่า กก.วล. ไม่ได้ มีการจัดประชุมเพื่อ แก้ปัญหาสถานการณ์ ฝุ่น PM _{2.5} และให้ จัดทำแผนฉุกเฉิน ภายใน ๙๐ วัน ๒. คดีอยู่ระหว่าง การพิจารณาของ ศาลปกครองสูงสุด
๖	คดีหมายเลขดำที่ ส.๒/๒๕๖๖ คดีหมายเลขคำที่ อ.๑๓๘๑/๒๕๖๖	นายวสุชาติ พิชัย ผู้ฟ้องคดี	นายกรัฐมนตรี ที่ ๑ กก.วล. ที่ ๒ ผู้ถูก ฟ้องคดี	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่ กฎหมายกำหนดให้ต้อง ปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	๑) ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษาสั่ง ให้ ดังนี้ - รัฐบาลทำการประกาศจังหวัดใน ภาคเหนือที่มีปัญหาเป็นเขตภัยพิบัติถ้า ประกาศทุกภาคส่วนจะได้มาช่วยกันนำ งบประมาณช่วยกันรวมถึงการท่องเที่ยวด้วย - รัฐบาลอย่านิ่งเฉยต่อปัญหาฝุ่น ละออง PM _{2.5} โดยให้ทำเป็นวาระ แห่งชาติอันดับหนึ่งในการแก้ไขปัญหา	๑. ศาลปกครอง เชียงใหม่พิพากษา เมื่อ ๑๐ ก.ค.๒๕๖๖ ว่า กก.วล. ละเลย ต่อหน้าที่ ตาม พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อมฯ ๒๕๓๕ และให้ นายกรัฐมนตรีและ กก.วล. ร่วมกันใช้ อำนาจแก้ไขปัญหามลพิษอันเกิดจาก

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี คำขอท้ายคำฟ้อง	สถานภาพคดี
						ควั่นหรือฝุ่น PM _{2.5} ในเขต จ.เชียงใหม่ ๒. คดีอยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาล ปกครองสูงสุด

**คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติถูกฟ้องต่อศาลปกครอง
ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**

คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติถูกฟ้องต่อศาลปกครองซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑๐ คดี มีดังนี้

๑. คดีหมายเลขดำที่ ๒๐๑๕/๒๕๕๑ ศาลปกครองกลาง ระหว่างสมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๑ คน ผู้ฟ้องคดี กับบริษัท ประจวบพัฒนา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้ร้องสอด นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่รำพึง ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๑ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๑๐)

๑.๑ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อนกับพวกรวม ๔๑ คน ได้ยื่นฟ้องนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่รำพึงกับพวกรวม ๑๑ คน ซึ่งมีบริษัท ประจวบพัฒนา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เป็นผู้ร้องสอด (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๑๐) ต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ โดยผู้ฟ้องคดีทั้ง ๔๑ คน กล่าวหาว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๐ ละเลยต่อหน้าที่กรณีไม่ออกกฎกระทรวงกำหนดให้ที่ดินป่าพรุหรือป่าชายเลนหรือป่าเสม็ดในตำบลแม่รำพึงตำบลกำเนิดนพคุณ อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือประกาศให้พื้นที่ดังกล่าว เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำระดับท้องถิ่นตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๒ หรือพื้นที่ชุ่มน้ำระหว่างประเทศตามอนุสัญญาแรมซาร์ (Ramsar Site) หรืออนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ

๑.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มอบอำนาจเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๒ ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๐๑๕/๒๕๕๑ ศาลปกครองกลาง จนกว่าคดีจะถึงที่สุดตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการที่ได้รับมอบหมายดำเนินการแทนได้

๑.๓ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๐ ได้ยื่นคำให้การ พร้อมเอกสารหลักฐาน ต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๒

๑.๔ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๐๔/๒๕๕๕ พิพากษายกฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๐ เนื่องจากศาลเห็นว่าการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์พิพาท ๑๗ แปลง ยกเว้นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๔๑๗ ที่ถูกเพิกถอนแล้ว เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยพื้นที่พิพาทมิใช่ที่สาธารณประโยชน์หรือที่สงวนไว้เพื่อทรัพยากรธรรมชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ถึงที่ ๙ จึงไม่มีหน้าที่ในการดำเนินการเพื่อดูแลรักษา อนุรักษ์ และฟื้นฟูบริเวณพื้นที่พิพาท และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๐ และที่ ๑๑ ก็ไม่มีหน้าที่ในการออกกฎกระทรวงกำหนดให้บริเวณพื้นที่พิพาทเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๐ ถึงที่ ๑๑ จึงไม่ได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการดำเนินการเพื่อดูแลรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟู และคุ้มครองสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่พิพาท

๑.๕ ผู้ฟ้องคดีทั้ง ๔๑ คน ได้ยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาศาลปกครองกลางต่อศาลปกครองสูงสุด เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๕ และศาลปกครองสูงสุด มีคำสั่งเรียกให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๐ ทำคำแก้อุทธรณ์ ในคดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๓๒๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

ยื่นต่อศาลภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ต่อมา สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ยื่นคำแก้ข้อทธรณ์ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕

๑.๖ ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๗ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ อ.๒๔๒/๒๕๖๗ พิพากษายกฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (คดีถึงที่สุด)

คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด รายละเอียดตาม ภาคผนวก ค

๒. คดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓ ศาลปกครองกลาง ระหว่างสมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑,๐๗๕ คน ผู้ฟ้องคดี กับบริษัท ทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ที่ ๑ กับพวกรวม ๖ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๕) และคดีที่แยกจากคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๓๓ กลุ่มคดี

๒.๑ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อนกับพวกรวม ๑,๐๗๕ คน ได้ยื่นฟ้องบริษัท ทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) กับพวกรวม ๖ คน (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕) ต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยผู้ฟ้องคดีทั้ง ๑,๐๗๕ คน กล่าวหาว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่กรณีขอให้เพิกถอนรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการทำอากาศยานสุวรรณภูมิ การประกาศให้สนามบินสุวรรณภูมิเป็นเขตควบคุมมลพิษ ให้ระงับการให้บริการขึ้น-ลงของเครื่องบินทุกประเภทในช่วงเวลา ๒๓.๐๐ น. จนถึงเวลา ๐๕.๐๐ น. และให้ชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี ต่อมาศาลปกครองกลางได้แยกผู้ฟ้องคดีออกเป็น ๓๓ กลุ่มคดี

๒.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้มีมติมอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้ที่มีอำนาจดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓ และคดีที่แยกจากคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓ จนกว่าคดีจะถึงที่สุด ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการที่ได้รับมอบหมายดำเนินการแทนได้

๒.๓ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๒/๖๗๕๕ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ขอความร่วมมือจากสำนักงานคดีปกครอง ให้ดำเนินการแก้ต่างคดีแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓ และคดีที่แยกจากคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓ จำนวน ๓๓ กลุ่มคดี

๒.๔ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๓๘๖/๒๕๕๘ พิพากษายกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เนื่องจากเห็นว่า การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการทำอากาศยานสุวรรณภูมิของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอบด้วยกฎหมายแล้ว ประกอบกับโครงการพิพาทยังไม่ถึงขั้นมีปัญหามลพิษซึ่งมีแนวโน้มที่จะร้ายแรงถึงขนาดเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน หรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และอยู่ในวิสัยที่จะแก้ไขปรับปรุงได้ จึงไม่เข้าองค์ประกอบของมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไม่ประกาศให้สนามบินสุวรรณภูมิเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ ไม่กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด และไม่กำหนดให้ท้องที่โดยรอบสนามบินสุวรรณภูมิเป็นเขตควบคุมมลพิษ จึงไม่เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ แต่อย่างใด

๒.๕ คดีถึงที่สุด เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง จำนวน ๑๔ กลุ่มคดี และมีการอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองกลาง จำนวน ๑๙ กลุ่มคดี โดยต่อมาศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้ยกฟ้อง รวมจำนวน ๑๕ กลุ่มคดี ดังนี้

- เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ คดีหมายเลขดำที่ อ.๓๓๘/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๘๕/๒๕๖๔
- เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๔ คดีหมายเลขดำที่ อ.๑๐๓๘-๑๐๖๒/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๒๖๓-๒๐๖/๒๕๖๔, คดีหมายเลขดำที่ อ.๒๕๘-๒๘๓/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๘๑-๒๐๖/๒๕๖๔ และคดีหมายเลขดำที่ อ.๒๙๓-๓๒๑/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๒๑๔-๒๔๒/๒๕๖๔
- เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔ คดีหมายเลขดำที่ อ.๘๒๘/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๕๘/๒๕๖๔
- เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ คดีหมายเลขดำที่ ๒๒๙๐/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๙๘๑/๒๕๖๔ และคดีหมายเลขดำที่ ๒๒๙๑/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๐๐๖/๒๕๖๔
- เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ คดีหมายเลขดำที่ ๒๐๙๒/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๓๓๐/๒๕๖๔
- เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๕ คดีหมายเลขดำที่ ๑๙๕๓/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๒๑๔๑/๒๕๖๔ และคดีหมายเลขดำที่ ๒๑๓๙/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๒๗๖/๒๕๖๔
- เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๕ คดีหมายเลขดำที่ ๑๒๕๓/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๓๘๗/๒๕๖๔ และคดีหมายเลขดำที่ ๑๕๒๒/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๓๖๖/๒๕๖๔
- เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ คดีหมายเลขดำที่ ๑๘๑๒/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๒๘/๒๕๖๕ และคดีหมายเลขดำที่ ๑๙๖๘/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๗/๒๕๖๕ และเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ คดีหมายเลขดำที่ ๒๑๓๘/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๔๑๘ - ๔๓๕/๒๕๖๕
- เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๔ ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีถอนคำฟ้องและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ในกลุ่มคดีที่ ๑๕๕๕/๒๕๕๕ คดีหมายเลขดำที่ อ.๗๗๕/๒๕๕๘ , อ.๗๘๐/๒๕๕๘ , อ.๗๘๑/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๒๙๕ - ๑๒๙๗/๒๕๖๔

๒.๖ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๔ กลุ่มคดี ได้แก่ คดีหมายเลขดำ ที่ ๑๕๑๔/๒๕๕๕, ๑๕๕๕/๒๕๕๕, ๑๗๗๕/๒๕๕๕ และ ๒๐๖๖/๒๕๕๕

๓. คดีหมายเลขดำที่ ส.๑๕๔๙/๒๕๕๖ ศาลปกครองกลาง ระหว่างสมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๕๓ คน ผู้ฟ้องคดี กับอธิบดีกรมทางหลวง ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๔)

๓.๑ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อนกับพวกรวม ๑๕๓ คน ได้ยื่นฟ้องอธิบดีกรมทางหลวง กับพวกรวม ๕ คน (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๔) ต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยผู้ฟ้องคดีทั้ง ๑๕๓ คน กล่าวหาว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๔ ละเลยต่อหน้าที่กรณีขอให้เพิกถอนรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางปะอิน – นครราชสีมา และกำหนดให้โครงการดังกล่าวหรือโครงการในลักษณะดังกล่าวเป็นโครงการที่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๖๗ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

๓.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ มอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้มีอำนาจดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส.๑๕๔๙/๒๕๕๖ ศาลปกครองกลาง จนกว่าคดีจะถึงที่สุด ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการหรือข้าราชการที่ได้รับมอบหมายดำเนินการแทนได้ด้วย

๓.๓ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ยื่นคำให้การพร้อมเอกสารพยานหลักฐาน ตามหนังสือ ที่ ทส ๑๐๑๑/๙๑๖๑ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ คำให้การเพิ่มเติมตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๑/๑๔๓๘๗ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ คำชี้แจงข้อเท็จจริงตามคำสั่งศาลครั้งที่ ๑ ตามหนังสือ ที่ ทส ๑๐๑๑/๑๓๑๑๗ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๙ คำชี้แจงข้อเท็จจริงตามคำสั่งศาลครั้งที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ ทส ๑๐๑๑/๙๙๐ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๗ และคำให้การเพิ่มเติมตามคำสั่งศาลตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๑/๖๑๒๒ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ต่อศาลปกครองกลางตามลำดับ

๓.๔ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๐ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ส.๑๙๔/๒๕๖๐ พิพากษายกฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เนื่องจากศาลพิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เห็นชอบกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองสายบางปะอิน - นครราชสีมา และมีมติในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ รับทราบมติคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางบกและอากาศ ซึ่งมีมติในการประชุมครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบกับรายงานการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองสายบางปะอิน - นครราชสีมา เป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

๓.๕ ผู้ฟ้องคดีทั้ง ๑๕๓ คน ได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองกลางต่อศาลปกครองสูงสุด เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๐ ซึ่งศาลปกครองสูงสุดได้รับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบสามคน เป็นคดีหมายเลขดำที่ อส.๗๖/๒๕๖๐ ต่อมาสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุดที่ ทส ๑๐๑๑/๙๕ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ ยื่นคำแก้อุทธรณ์ ในคดีหมายเลขดำที่ อส.๗๖/๒๕๖๐ ต่อศาลปกครองสูงสุด

๓.๖ ศาลปกครองสูงสุด ได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๗ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ อส.๘๗/๒๕๖๗ พิพากษายกฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (คดีถึงที่สุด)

คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด รายละเอียดตาม ภาคผนวก ค

๔. คดีหมายเลขดำที่ ส.๔๗/๒๕๕๘ ศาลปกครองกลาง ระหว่างมูลนิธิบูรณะนิเวศ ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๐ คน ผู้ฟ้องคดี กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๒)

๔.๑ มูลนิธิบูรณะนิเวศกับพวกรวม ๒๐ คน ได้ยื่นฟ้องรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กับพวกรวม ๒ คน (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๒) ต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ โดยผู้ฟ้องคดีทั้ง ๒๐ คน กล่าวหาว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยต่อหน้าที่กรณีออกกฎและมีมติโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายในการเห็นชอบต่อประมวลหลักการปฏิบัติ (Code of Practice ; CoP) สำหรับโครงการที่เข้าข่ายได้รับการยกเว้น ไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่ใช้ขยะมูลฝอยเป็นเชื้อเพลิง ที่มีกำลังการผลิตกระแสไฟฟ้าตั้งแต่ ๑๐ เมกะวัตต์ ขึ้นไป

๔.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีมติเห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง

การถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้อำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการ ในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๔.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้มีอำนาจดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำ ที่ ส.๔๗/๒๕๕๘ ศาลปกครองกลาง ตามหนังสือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๑/๒๖๓ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙

๔.๔ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๑/๕๑๙๕ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ยื่นคำให้การพร้อมเอกสารพยานหลักฐานต่อศาลปกครองกลาง

๔.๕ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ส.๓๐/๒๕๖๕ พิพากษายกฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เนื่องจากศาลพิเคราะห์แล้วเห็นว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ที่กำหนดให้โครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่ใช้ขยะมูลฝอยเป็นเชื้อเพลิงที่มีกำลังผลิตกระแสไฟฟ้าตั้งแต่ ๑๐ เมกะวัตต์ขึ้นไป ได้รับการยกเว้นไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ขอบด้วยกฎหมายแล้วแม้ไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมแต่ต้องจัดทำรายงานตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ของประมวลหลักการปฏิบัติ (CoP) ตามความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

๔.๖ ผู้ฟ้องคดีทั้ง ๒๐ คน ได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองกลาง (ศาลปกครองชั้นต้น) ต่อศาลปกครองสูงสุด เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ต่อมาสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ที่ ทส ๑๐๑๒/๗๖๓ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๖ ยื่นคำแก้อุทธรณ์ในคดีหมายเลขดำที่ อ.๑๕๔๕/๒๕๖๕ ต่อศาลปกครองสูงสุด

๔.๗ ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

๕. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๑๖/๒๕๖๕ ศาลปกครองกลาง ระหว่าง สมาคมต่อต้านภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๓ คน ผู้ฟ้องคดี กับบริษัท พุกखा เรียวเอสเตท จำกัด (มหาชน) ผู้ร้องสอด คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านอาคาร การจัดสรรที่ดิน และบริการชุมชน กรุงเทพมหานคร ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๓)

๕.๑ สมาคมต่อต้านภาวะโลกร้อนกับพวกรวม ๒๓ คน ได้ยื่นฟ้องคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านอาคาร การจัดสรรที่ดิน และบริการชุมชน กรุงเทพมหานคร กับพวกรวม ๓ คน บริษัท พุกखा เรียวเอสเตท จำกัด (มหาชน) ผู้ร้องสอด (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่ ๓) ต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ โดยผู้ฟ้องคดีทั้ง ๒๓ คน กล่าวว่า คำสั่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๑๒/๒๕๖๔ เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านอาคาร การจัดสรรที่ดิน และบริเวณชุมชน กรุงเทพมหานคร ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๔ โดยไม่กำหนดให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการโดยตำแหน่ง และการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตในกิจการอันเป็นสาระสำคัญสำหรับ

การดำเนินโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้นตามกฎหมายร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วยนั้น ต้องไม่กำหนดคำว่า “หรือผู้แทน” ให้มาทำหน้าที่แทนโดยเด็ดขาด และขอให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้าน อาคาร การจัดสรรที่ดิน และบริการชุมชน กรุงเทพมหานคร เพิกถอนการให้ความเห็นชอบ EIA โครงการ เดอะ ไพรวีชี พาร์ค รามอินทรา เฟส ๑ สำนักการโยธากรุงเทพฯ เพิกถอนใบอนุญาตก่อสร้างอาคารโครงการ

๕.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้องการประนีประนอมความ การสละสิทธิหรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๕.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้มีอำนาจดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส.๑๖/๒๕๖๕ ศาลปกครองกลาง ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ๐๒๒๒.๓/๕๓๑ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๖

๕.๔ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๒/๖๘๕๑ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๖ ส่งสรุปข้อเท็จจริงประกอบคำให้การ พร้อมเอกสารพยานหลักฐาน และมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ สำนักงานคดีปกครอง สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ดำเนินคดีแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส.๑๖/๒๕๖๕ ศาลปกครองกลาง

๕.๕ ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง

๖. คดีหมายเลขดำที่ ส.๑/๒๕๖๖ ศาลปกครองกลาง ระหว่าง สมาคมต่อต้านภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวก รวม ๒๒ คน ผู้ฟ้องคดี กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๑ กับพวก รวม ๓ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๓)

๖.๑ สมาคมต่อต้านภาวะโลกร้อนกับพวก รวม ๒๒ คน ได้ยื่นฟ้องรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกับพวก รวม ๓ คน (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๓) ต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๖ โดยผู้ฟ้องคดีทั้ง ๒๒ คน กล่าวหาว่า เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ลงนามในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจการหรือการดำเนินการซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นข้อพิรุณหลายประการ เนื่องจากไม่สอดคล้องกับสารบัญญัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นเหตุให้การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการเจ้าของโครงการใด ๆ หรือบริษัทที่ปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อมที่รับจัดทำรายงาน จัดทำรายงานขึ้นโดยไม่เป็นไป

ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายให้ครบถ้วนทุกข้อทุกประเด็น จึงได้มีคำขอต่อศาลให้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และหรือที่ ๒ และหรือที่ ๓ เพิกถอนประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ข้อ ๘ (๑) (ค) (ง) ที่ไม่สอดคล้องกับ “สารบัญญัติตามพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๖ ประกอบ มาตรา ๔๘ วรรคสอง หรือเพิกถอนประกาศฯ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ทั้งฉบับเสีย

๖.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีมติเห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครองให้ปลัดกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจ ให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่าย สิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้องการถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดหรือในการขอให้ พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับ มอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๖.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้แทนของคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเป็นผู้มีอำนาจดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำ ที่ ส.๑/๒๕๖๖ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ๐๒๒๒.๓/๑๑๔๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖

๖.๔ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ที่ ทส ๑๐๑๒/๘๘๗๙ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ส่งสรุปข้อเท็จจริงประกอบคำให้การ พร้อมเอกสาร พยานหลักฐาน และมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ สำนักงานคดีปกครอง สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ดำเนินคดีแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในคดีหมายเลขดำที่ ส.๑/๒๕๖๖ ศาลปกครองกลาง

๖.๕ ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง

๗. คดีหมายเลขดำที่ ๘๐๔/๒๕๖๖ ศาลปกครองกลาง ระหว่างนายวรชิต เรืองฤทธิ์ ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน ผู้ฟ้องคดี กับกรมทางหลวง ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๓)

๗.๑ นายวรชิต เรืองฤทธิ์ กับพวกรวม ๕ คน ได้ยื่นฟ้องกรมทางหลวงกับพวกรวม ๓ คน (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๓) ต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ โดยผู้ฟ้องคดี ทั้ง ๕ คน กล่าวว่า สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะ หน่วยงานผู้รับผิดชอบในการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะคณะกรรมการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม ละเว้นในการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษ ระหว่างเมือง สายบางใหญ่ - กาญจนบุรี โดยมิได้พิจารณาเนื้อหาในรายงานถึงความไม่สมเหตุสมผล ของรายงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพพื้นที่ชุมชน และแบบการก่อสร้างอันมีผลกระทบโดยตรงต่อชุมชน โดยมิได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้ไขก่อนการอนุมัติ จึงเป็นการกระทำทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดในการคุ้มครองส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมและชุมชนจึงได้มี

คำขอต่อศาลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ เพิกถอนการอนุมัติรายงานการทบทวนรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองสายบางใหญ่ – กาญจนบุรี เลขที่รายงาน ๑๒๙๘๙ ในการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการในส่วนรูปแบบทางหลวงพิเศษแบบถาวรบนคันดินเดิมเป็นทางยกระดับช่วง กม.๐+๐๐๐ ถึง ๒+๗๕๐ ระยะทาง ๒.๗๕๐ กิโลเมตร ให้ตรงตามสภาพพื้นที่จริงตามรายงาน คือเป็นทางยกระดับช่วง ๐+๐๐๐ ถึง ๕+๐๐๐ ระยะทาง ๕ กิโลเมตร

๗.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีมติเห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครองให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้นจนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมยอมความ การสละสิทธิ หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๗.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้มีอำนาจดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ๘๐๔/๒๕๖๖ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ๐๒๒๒.๓/๔๕๘๔ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

๗.๔ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๒/๒๓๖๙๓ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๖ ส่งสรุปข้อเท็จจริงประกอบคำให้การ พร้อมเอกสารหลักฐาน และมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ สำนักงานคดีปกครอง สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ดำเนินคดีแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ๘๐๔/๒๕๖๖ ศาลปกครองกลาง

๗.๕ ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง

๘. คดีดำหมายเลขที่ ส.๔/๒๕๖๖ ศาลปกครองเชียงใหม่ ระหว่างเครือข่ายประชาชนลุ่มน้ำยม-เงา-เมย-สาละวิน ที่ ๑ กับพวกรวม ๖๖ คน ผู้ฟ้องคดี กับกรมชลประทาน ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๔)

๘.๑ เครือข่ายประชาชนลุ่มน้ำยม-เงา-เมย-สาละวิน กับพวกรวม ๖๖ คน ได้ยื่นฟ้องกรมชลประทานกับพวกรวม ๕ คน (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๔) ต่อศาลปกครองเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๖ โดยผู้ฟ้องคดีทั้ง ๖๖ คน กล่าวว่า โครงการเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนให้เขื่อนภูมิพล แนวส่งน้ำยม-อ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพล ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นโครงการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายในเชิงขั้นตอนและกระบวนการ ขาดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน และมีการให้ข้อมูลอันเป็นเท็จในการดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด

๘.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีมติเห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครองให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้นจนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่าย

สิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คูกรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมยอมความ การสละสิทธิ์ หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๘.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้มีอำนาจดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส.๔/๒๕๕๖ ศาลปกครองเชียงใหม่ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ๐๒๒๒.๓/๙๖๘ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

๘.๔ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๒/๘๕๘๒ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ส่งสรุปข้อเท็จจริงประกอบคำให้การ พร้อมเอกสารหลักฐาน และมอบอำนาจให้พนักงานอัยการ สำนักงานคดีปกครองเชียงใหม่ เป็นผู้ดำเนินคดีแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส.๔/๒๕๖๖ ศาลปกครองเชียงใหม่

๘.๕ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองเชียงใหม่

๙. คดีหมายเลขดำที่ ส.๑๔/๒๕๖๗ ศาลปกครองกลาง ระหว่างนายณัฐพร หลักแหลม ที่ ๑ กับพวกรวม ๕๔ คน ผู้ฟ้องคดี กับกรมประมง ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๘ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๑๒) (*คดีใหม่)

๙.๑. นายณัฐพร หลักแหลม กับพวกรวม ๕๔ คน ได้ยื่นฟ้องกรมประมงกับพวกรวม ๑๘ คน (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๑๒) ต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๗ โดยผู้ฟ้องคดีทั้ง ๕๔ คน กล่าวหาว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๒ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร และกระทำการละเมิดหรือความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่นหรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยกำหนดมาตรการหรือจัดทำแผนฉุกเฉินที่มีประสิทธิภาพอย่างบูรณาการ และยั่งยืน เพื่อควบคุม ป้องกัน แก้ไข หรือระงับยับยั้งการขยายพันธุ์ หรือการแพร่ระบาดของปลาหมอสีคางดำ (Sarotherodon melanotheron) มิให้เกิดการขยายพันธุ์หรือแพร่ระบาด และเป็นภัยคุกคามต่อสัตว์น้ำ ระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รวมถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้ผู้ฟ้องคดีทั้ง ๕๔ คน และประชาชนในพื้นที่ที่มีการแพร่ระบาด ปลาหมอสีคางดำ หรือปลาหมอคางดำ มีส่วนร่วมในการดำเนินการ ภายในเวลาที่ศาลกำหนด

๙.๒. คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีมติเห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครองให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้นจนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คูกรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมยอมความ การสละสิทธิ์ หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดหรือในการ

ขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๙.๓. ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้มีอำนาจดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส.๑๔/๒๕๖๗ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๓/๕๗๒๒ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๗

๙.๔. สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือที่ ทส ๑๐๑๒/๒๓๐๒๓ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ ส่งสรุปข้อเท็จจริงประกอบคำให้การ พร้อมเอกสารหลักฐาน และมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ สำนักงานคดีปกครอง สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ดำเนินคดีแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส.๑๔/๒๕๖๗ ศาลปกครองกลาง

๙.๕. ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง

๑๐. คดีหมายเลขดำที่ ส.๑๕/๒๕๖๕ ระหว่างสมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๑ คน ผู้ถูกฟ้องคดี คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการโครงสร้างพื้นฐานทางบกและทางอากาศ ที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕) (*คดีใหม่)

๑๐.๑ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อนที่ ๑ กับพวกรวม ๔๑ คน ยื่นฟ้องคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการโครงสร้างพื้นฐานทางบกและทางอากาศ ที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน ต่อมา ศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นผู้มีส่วนได้เสียในคดีนี้ ศาลจึงมีคำสั่งเรียกให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเข้ามาเป็นคู่ความในคดี โดยกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ (เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๗)

๑๐.๒. คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีมติเห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติถูกฟ้องเป็นคดีปกครองให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้นจนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมยอมความ การสละสิทธิ หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดหรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๑๐.๓. ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้มีอำนาจดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส.๑๕/๒๕๖๗ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๓/๕๔๗๖ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๗

๑๐.๔. สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือที่ ทส ๑๐๑๒/๒๒๓๖๙ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ ส่งสรุปข้อเท็จจริงประกอบคำให้การ พร้อมเอกสารหลักฐาน และมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ สำนักงานคดีปกครอง สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ดำเนินคดีแทน คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส.๑๕/๒๕๖๗ ศาลปกครองกลาง

๑๐.๕. ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างพิจารณาของศาลปกครองกลาง

**คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติถูกฟ้องต่อศาลปกครอง
ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ กรมควบคุมมลพิษ**

คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติถูกฟ้องต่อศาลปกครองซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ กรมควบคุมมลพิษ จำนวน ๖ คดี มีดังนี้

**๑. คดีหมายเลขดำที่ ส.๑/๒๕๖๓ ระหว่างนางสตีมีอริหะ สมเชื้อ ที่ ๑ กับพวกรวม ๕๑ คน ผู้ฟ้องคดี
เทศบาลนครนครศรีธรรมราช ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๔ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๖)**

๑.๑ นางสตีมีอริหะ สมเชื้อ ได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองนครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๔ โดยสามารถสรุปประเด็นการฟ้องคดีได้ ดังนี้ นางสตีมีอริหะ สมเชื้อ ที่ ๑ กับพวกรวม ๕๑ คน ขอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มีคำสั่งใด ๆ เพื่อให้หยุด ประกอบการบ่อขยะพิพาท และสั่งห้ามหน่วยงาน หรือผู้รับผิดชอบ หรือบุคคลภายนอก นำขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล เข้ามากำจัด และหรือเทกองเพิ่มอีก รวมทั้งประกาศให้พื้นที่บ่อกำจัดขยะ พื้นที่โดยรอบ และพื้นที่ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช เป็นเขตควบคุมมลพิษ พร้อมทั้งจัดทำและขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการเพื่อลด และขจัดมลพิษจากบ่อขยะพิพาท

๑.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีมติเห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจ จากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการ ในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๑.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจาก คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๑/๒๕๖๓ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๓/๖๐๗ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

๑.๔ กรมควบคุมมลพิษ ได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๒/๓๔๓๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๔ ยื่นคำให้การพร้อมเอกสารพยานหลักฐานและมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ สำนักงานคดีปกครอง นครศรีธรรมราช ในการดำเนินคดีแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๑/๒๕๖๓

๑.๕ ศาลปกครองนครศรีธรรมราชมีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ส. ๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๖ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ปฏิบัติ หน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยบริเวณบ่อขยะที่พิพาท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย และหลักสุขาภิบาลตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะเพื่อไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญจากกลิ่นเหม็น และสัตว์พาหะนำโรคและมลพิษที่เกิดจากน้ำชะขยะมูลฝอยดังกล่าว รั่วไหลและปนเปื้อนในดิน น้ำ และสิ่งแวดล้อมโดยรอบบ่อขยะ โดยให้นำขยะมูลฝอยที่มีอยู่บริเวณบ่อขยะพิพาทในส่วนที่เกินกว่า ประสิทธิภาพกำจัดขยะของระบบที่มีอยู่ออกไปจากบริเวณบ่อขยะ พร้อมทั้งดำเนินการกำจัดขยะส่วนที่เหลือ

ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข รวมทั้งหลักสุขภาพีบาลตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ และห้ามนำขยะมูลฝอยไปทิ้งที่บ่อขยะดังกล่าวเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๐ เฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจสอบเหตุเดือดร้อนรำคาญจากกลิ่นเหม็นและสัตว์พาหะนำโรคที่เกิดจากบ่อขยะดังกล่าวซึ่งส่งผลกระทบต่อประชาชนและผู้ฟ้องคดีที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตน และรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๒ และศาลทราบทุก ๑๕ วัน จนกว่าเหตุเดือดร้อนรำคาญดังกล่าวจะหมดสิ้นไป ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ร่วมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๓ (กรมควบคุมมลพิษ) โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๔ (อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ) เฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจสอบการรั่วไหลและปนเปื้อนของน้ำเสียและมลพิษจากบ่อขยะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงสู่ดิน น้ำและสิ่งแวดล้อมโดยรอบบ่อขยะ และรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ) และศาลทราบทุก ๓๐ วัน จนกว่าปัญหามลพิษดังกล่าวจะหมดไป และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการอันเป็นมาตรการในการติดตามเพื่อตรวจสอบว่าเป็นมลพิษจากบ่อขยะมีสภาพร้ายแรงถึงขนาดที่ต้องประกาศเป็นเขตควบคุมมลพิษเพื่อดำเนินการควบคุม ลดและกำจัดมลพิษตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๓ (กรมควบคุมมลพิษ) โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๔ (อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ) มิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการประสานเพื่อให้การดำเนินการฟื้นฟู ระวังเหตุที่อาจเป็นอันตรายจากมลพิษในพื้นที่ที่มีการปนเปื้อนมลพิษ และให้ความช่วยเหลือและคำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการจัดการมลพิษ ตามข้อ ๒(๖) และ (๗) ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๑ และแม้การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ) ยังมิได้ใช้อำนาจตามที่กฎหมายกำหนดประกาศให้พื้นที่บ่อขยะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และพื้นที่โดยรอบเป็นเขตควบคุมมลพิษ ตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงยังไม่อาจถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร)

๑.๖ กรมควบคุมมลพิษได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๙๐๖๓ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๖ ได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองนครศรีธรรมราชต่อศาลปกครองสูงสุด โดยมีประเด็นหลักในการยื่นอุทธรณ์ คือ การเฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจสอบการรั่วไหลและปนเปื้อนของน้ำเสียและมลพิษจากบ่อขยะไปสู่ดิน น้ำ และสิ่งแวดล้อมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๓ จะต้องเก็บตัวอย่างน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติโดยรอบ และบ่อบาดาลภายในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยมาตรวจวิเคราะห์โดยเทียบกับมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม จำนวน ๒ ฉบับ รวมทั้งต้องเก็บตัวอย่างน้ำชะขยะจากบ่อบำบัดน้ำเสียมาตรวจวิเคราะห์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๓ จะต้องรอข้อมูลผลการวิเคราะห์ตัวอย่างมลพิษจากห้องปฏิบัติการวิเคราะห์โดยใช้ระยะเวลาประมาณ ๒๐ วัน ซึ่งหากจะดำเนินการเก็บตัวอย่างมลพิษ ทุก ๓๐ วัน ผลการตรวจสอบดังกล่าว อาจจะไม่มีความเปลี่ยนแปลง แหล่งน้ำโดยทั่วไปก็มีคุณภาพน้ำแตกต่างกันในช่วงฤดูแล้งและฤดูฝน ดังนั้น การกำหนดความถี่สำหรับการตรวจสอบคุณภาพน้ำ จึงควรกำหนดให้ครอบคลุมทั้งในฤดูฝนและฤดูแล้ง อย่างน้อย ๔ ครั้งต่อปี ในช่วงน้ำมากและน้ำน้อย ฉะนั้น ขอให้ศาลปกครองสูงสุดได้โปรดพิจารณากำหนดระยะเวลาในการตรวจสอบมลพิษจากบ่อขยะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จากเดิม คือ “...ทุก ๓๐ วัน จนกว่าปัญหามลพิษดังกล่าวจะหมดสิ้นไป” เป็น “..ทุก ๓ เดือน จนกว่าปัญหามลพิษดังกล่าวจะหมดสิ้นไป”

๑.๗ ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขดำที่ อ.๑๕๗๑/๒๕๖๖ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๐๔๗/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๗ (อ่านคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๗) ยกคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นทั้งหมด แล้วส่งสำนวนคดีคืนไปยังศาลปกครองชั้นต้น

เพื่อให้ศาลปกครองชั้นต้นดำเนินการสอบสวนพิจารณาในส่วนของผู้ฟ้องคดีที่ ๒๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕๑ ให้ถูกต้อง และพิพากษาหรือมีคำสั่งคดีนี้ใหม่ตามรูปคดีต่อไป

๑.๘ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองนครศรีธรรมราช

๒. คดีหมายเลขดำที่ ส.๑/๒๕๖๔ ระหว่างนายภูมิ วร เจริญผลิตผล ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดี

๒.๑ นายภูมิ วร เจริญผลิตผล ได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๔ (ทางอิเล็กทรอนิกส์) โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับปัญหามลพิษทางอากาศในเขตท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอน โดยผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลปกครองเชียงใหม่มีคำพิพากษา/คำสั่งให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้เขตท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอน เป็นเขตควบคุมมลพิษ ตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๒.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีมติเห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้อำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้อำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๒.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส.๑/๒๕๖๔ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๓/๑๕๙๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

๒.๔ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๔ ศาลปกครองเชียงใหม่ได้มีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีใช้อำนาจตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้เขตท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอน เป็นเขตควบคุมมลพิษ เพื่อดำเนินการควบคุม ลด และขจัดมลพิษ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการประกาศภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุดค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

๒.๕ คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๔ มีมติให้กรมควบคุมมลพิษยื่นเรื่องอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองเชียงใหม่ต่อศาลปกครองสูงสุด

๒.๖ เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ กรมควบคุมมลพิษได้ส่งคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดแล้ว โดยมีประเด็นหลักในการยื่นอุทธรณ์ คือ ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้เพิกเฉยหรือละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรตามที่กฎหมายกำหนด ในการประกาศให้จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอน เป็นเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดี ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าในการแก้ไขปัญหามลพิษ ด้านฝุ่นละอองในพื้นที่ทั้ง ๔ จังหวัดนั้น ต้องใช้กลไกระดับชาติ การบูรณาการทุกภาคส่วน และข้อตกลง

ระหว่างประเทศ (ข้อตกลงอาเซียนว่าด้วยมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน ASEAN Agreement on Transboundary Haze Pollution) เนื่องจากมีแหล่งกำเนิดมลพิษทั้งจากภายในและภายนอกพื้นที่เป็นบริเวณกว้าง รวมถึงแหล่งกำเนิดมลพิษจากประเทศเพื่อนบ้าน และผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไข ปัญหาฝุ่นละอองในพื้นที่ทั้ง ๔ จังหวัด ด้วยการบูรณาการอย่างเข้มข้นและต่อเนื่องของทุกหน่วยงาน ในทุกระดับ ทั้งในแง่การบริหารจัดการ กฎหมาย และงบประมาณ โดยผู้ถูกฟ้องคดีมีการติดตามและ ประเมินผลการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เช่น การดำเนินการตามแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ “การแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า” เป็นแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการแก้ไขปัญหาในภาพรวม ของประเทศและในพื้นที่วิกฤต เป็นต้น พร้อมทั้งเห็นว่าการประกาศเขตควบคุมมลพิษไม่ได้เป็นปัจจัยหลัก ในการควบคุม ลดและขจัดมลพิษให้เป็นไปอย่างรวดเร็วเนื่องจากในทางปฏิบัติยังมีข้อจำกัดหลายด้าน เช่น การกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นในพื้นที่ที่ถูกประกาศให้เป็นเขตควบคุมมลพิษต้องจัดทำแผนปฏิบัติการ เพื่อลดและขจัดมลพิษนั้น แต่บางพื้นที่ไม่มีแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่นั้นเลย แต่เป็นฝุ่นควันที่พัดมาจากพื้นที่อื่น หรือเป็นฝุ่นควันที่เป็นมลพิษข้ามแดนซึ่งเป็นปัจจัยที่ท้องถิ่นนั้นไม่สามารถควบคุมได้ กรณีนี้จึงเป็นข้อจำกัดของ ท้องถิ่นในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษ เป็นต้น ดังนั้น การประกาศกำหนดเขตควบคุม มลพิษจึงเหมาะสมสำหรับการดำเนินการในบางกรณีเท่านั้น ไม่ใช่ทุกกรณีที่จะใช้เครื่องมือนี้ได้ผลและแม้จะ ได้ผลก็อาจไม่ใช่วิธีที่จะได้ผลอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ผู้ถูกฟ้องคดีได้ขออุทธรณ์ว่า จากการดำเนินการตาม แผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ “การแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า” และมาตรการที่เกี่ยวข้อง พบว่า สถานการณ์ฝุ่นละอองในพื้นที่ ๔ จังหวัด มีแนวโน้มดีขึ้นตามลำดับ แม้ว่ามีข้อจำกัดในปัจจัยที่ไม่สามารถ ควบคุมได้ ได้แก่ สภาพภูมิประเทศของภาคเหนือที่เป็นแอ่งกระทะทำให้ฝุ่นละอองกระจายตัวได้ไม่ดี สภาพภูมิอากาศซึ่งในช่วงฤดูหนาวมีความกดอากาศสูงจากประเทศจีนแผ่ครอบคลุมมายังภาคเหนือส่งผลให้ อากาศนิ่งและเกิดภาวะอุณหภูมิผกผัน ทำให้ฝุ่นละอองสะสมอยู่ในพื้นที่ รวมถึงฝุ่นละอองที่ถูกพัดพามาจาก จังหวัดใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้น แสดงให้เห็นว่า ปัญหามลพิษจากฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM_{2.5}) ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอน นั้น ยังสามารถป้องกันและแก้ไข โดยใช้อำนาจตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง มิใช่กรณีจำเป็นต้องประกาศเป็นเขตควบคุมมลพิษซึ่งยังไม่เหมาะสม ในการป้องกันแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศข้ามเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้ามเขตจังหวัด และข้ามพรมแดนของประเทศ เท่ากับมาตรการต่าง ๆ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ฉะนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ประกาศกำหนดให้ท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอน เป็นเขตควบคุมมลพิษตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ได้เพิกเฉยหรือละเลยการปฏิบัติหน้าที่ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง แต่อย่างใด (คดีหมายเลขดำที่ อส.๕๗/๒๕๖๔)

๒.๗ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔

๒.๘ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๔ สำนักงานศาลปกครองสูงสุดได้จัดส่งสำเนาคำแก้อุทธรณ์ ของผู้ฟ้องคดีมายังกรมควบคุมมลพิษในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติผู้ถูกฟ้องคดี

๒.๙ กรมควบคุมมลพิษได้ขอความร่วมมือให้พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดี ปกครองเชียงใหม่ ๒ จัดทำคำชี้แจงเพิ่มเติมในคดีหมายเลขดำที่ อส.๕๗/๒๕๖๔ เพื่อคัดค้านคำแก้อุทธรณ์ ของผู้ฟ้องคดี เรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

๒.๑๐ สำนักงานคดีปกครองเชียงใหม่ได้มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๔๘/๓๖๔๖ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๖ แจ้งมายังกรมควบคุมมลพิษว่า ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งกำหนดให้วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๗ เป็นวันสิ้นสุด การแสวงหาข้อเท็จจริง จึงขอให้กรมควบคุมมลพิษตรวจสอบคำชี้แจงว่า คดีนี้ยังมีข้อเท็จจริง หรือข้อกฎหมาย ที่จะนำเสนอต่อศาลเพิ่มเติมอีกหรือไม่

๒.๑๑ กรมควบคุมมลพิษได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๒/๓๒๕ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๗ ถึงอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีปกครองเชียงใหม่ แจ้งว่า ได้คำชี้แจงแล้วและไม่มีข้อเท็จจริงใดเพิ่มเติม

๒.๑๒ สำนักงานคดีปกครองเชียงใหม่ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๔๘/๒๗๔๕ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๗ แจ้งว่า พนักงานอัยการผู้รับมอบอำนาจผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหมายแจ้งคำสั่งจากศาลปกครองสูงสุดว่า ศาลไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้ส่งสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนมาเพื่อทราบด้วย จึงขอให้กรมควบคุมมลพิษ ในฐานะผู้อุทธรณ์ตรวจสอบและพิจารณาว่าประสงค์จะได้แย้งสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนหรือไม่ อย่างไร หากประสงค์จะจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี หรือโต้แย้ง หรือยื่นคำแถลง ให้จัดทำบันทึกชี้แจงข้อโต้แย้ง พร้อมสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) จำนวน ๓ ชุด รับรองสำเนาถูกต้องทุกหน้า ส่งไปยังสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปกครอง ภายในวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๗

๒.๑๓ กรมควบคุมมลพิษได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๒/๒๓๘๗๔ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๗ ถึงอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีปกครองเชียงใหม่ แจ้งว่า ไม่ประสงค์ที่จะโต้แย้งสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และไม่ประสงค์ให้มีการนั่งพิจารณาคดี

๒.๑๔ ศาลปกครองสูงสุด ได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ อส. ๒๘/๒๕๖๘ ให้ผู้ถูกฟ้องคดี (กก.วล.) ใช้อำนาจตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้เขตท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดลำพูน และจังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นเขตควบคุมมลพิษเพื่อดำเนินการควบคุมลด และขจัดมลพิษ ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนพฤษภาคมของทุกปี ทั้งนี้ ให้ดำเนินการประกาศให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่คำพิพากษาลงถึงที่สุด

๓. คดีหมายเลขดำที่ ส.๒๒/๒๕๖๔ ระหว่างนายภูมิ วชร เจริญผลิตผล ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดี

๓.๑ ผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง เพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาสั่งให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติใช้อำนาจตามมาตรา ๓๒ (๔) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีประกาศกำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ค่าเฉลี่ยในเวลา ๒๔ ชั่วโมง จะต้องไม่เกิน ๓๗ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตรตามมาตรฐาน Federal Reference Method (FRM) ที่องค์การพิทักษ์สิ่งแวดล้อมแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา (US EPA) กำหนดภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาลงถึงที่สุด

๓.๒ สำนักงานศาลปกครองกลางได้มีคำสั่ง เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เรียกให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดี จัดทำคำให้การแก้คำฟ้องพร้อมด้วยพยานหลักฐาน ๑ ชุด และจัดทำสำเนาคำให้การแก้คำฟ้องและสำเนापยานหลักฐานดังกล่าว ที่มีการรับรองสำเนาถูกต้องอีก ๑ ชุด รวม ๒ ชุด ยื่นต่อศาลภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่รับคำสั่งนี้

๓.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๒๒/๒๕๖๔ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๓/๕๘๓๖ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔

๓.๔ กรมควบคุมมลพิษในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๔๐๕๔ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ แจ้งไปยังตุลาการศาลปกครอง เพื่อขอขยายระยะเวลายื่นคำให้การแก้คำฟ้องในคดีหมายเลขดำที่ ส.๒๒/๒๕๖๔ ออกไปอีก ๓๐ วันนับถัดจากวันที่ครบกำหนดเดิม

๓.๕ สำนักงานศาลปกครองกลางได้มีคำสั่ง เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ แจ้งมายัง กรมควบคุมมลพิษว่าศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีขยายระยะเวลายื่นคำให้การ ออกไปถึง วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๕

๓.๖ กรมควบคุมมลพิษได้มีการยื่นคำให้การ เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕ เรียบร้อยแล้ว ปรากฏตามหนังสือ กรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๒/๓๐ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕

๓.๗ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง

๔. คดีหมายเลขดำที่ ส.๖/๒๕๖๕ ระหว่างมูลนิธิเพื่อสันติภาพเขียว (กรีนพีซ เอส อี เอ) ที่ ๑ กับพวกรวม ๗ คน ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดี

๔.๑ มูลนิธิเพื่อสันติภาพเขียว (กรีนพีซ เอส อี เอ) ได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อ ศาลปกครองกลาง โดยมีประเด็นการฟ้องคดี สรุปได้ดังนี้

(๑) ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษาสั่งให้ กก.วล. ออกหรือแก้ไขประกาศ กก.วล. เรื่อง กำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศทั่วไปให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ตามที่ได้รับฟังความคิดเห็นไปแล้ว ดังนี้ ค่าเฉลี่ยราย ๒๔ ชั่วโมง ของฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ขนาดไม่เกิน ๓๗ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และค่าเฉลี่ยรายปีของฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน อยู่ที่ ๑๕ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

(๒) ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษาสั่งให้ กก.วล. ออกหรือแก้ไขประกาศค่ามาตรฐาน ควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียประเภทฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน จากโรงงานอุตสาหกรรมและ กิจกรรมประเภทอื่น ๆ ที่เป็นแหล่งกำเนิดฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ตามมาตรา ๕๕ แห่ง พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เทียบเท่ามาตรฐานสากล

๔.๒ สำนักงานศาลปกครองกลางได้มีคำสั่ง เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕ เรียกให้ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดี จัดทำคำให้การแก้คำฟ้องพร้อมด้วยพยานหลักฐาน ๑ ชุด และจัดทำสำเนาคำให้การแก้คำฟ้องและสำเนापยานหลักฐานดังกล่าวที่มีการรับรองสำเนาถูกต้องอีก ๑ ชุด รวม ๒ ชุด ยื่นต่อศาลภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่รับคำสั่งนี้

๔.๓ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีมติเห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครองให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจ ให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทาง จำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้องการถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้ พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับ มอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๔.๔ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจาก คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบ อำนาจให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส.๖/๒๕๖๕ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๓/๑๘๑๖ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๕

๔.๕ กรมควบคุมมลพิษในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้ขอ ความร่วมมือให้พนักงานอัยการ จัดทำคำให้การในคดีหมายเลขดำที่ ส.๖/๒๕๖๕ เพื่อแก้คำฟ้องของผู้ฟ้องคดี เรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๕

๔.๖ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ส. ๓๖/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๖ สรุปได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ) ได้ออกประกาศ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง กำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศ โดยทั่วไป ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยกำหนดให้ (๑) มาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป ค่าเฉลี่ยในเวลา ๒๔ ชั่วโมง จะต้องไม่เกิน ๕๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และ (๒) กำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอนในบรรยากาศโดยทั่วไป ค่ามัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic Mean) ในเวลา ๑ ปี จะต้องไม่เกิน ๑๕ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) จึงไม่ได้ละเลยต่อหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรแต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) ไม่ได้ออกประกาศ เรื่อง การรายงานการปลดปล่อยและเคลื่อนย้าย สารมลพิษ และจัดทำทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ(Pollutant Release and Transfer Register) จึงถือได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร ศาลพิพากษาสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่โดยการออกประกาศ เรื่อง การรายงานการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษ และจัดทำ ทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ(Pollutant Release and Transfer Register) ตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๗) แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบข้อ ๗ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๗ (พ.ศ. ๒๕๖๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

๔.๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองกลางต่อศาลปกครองสูงสุด เป็นคดีหมายเลขดำที่ อ.๒๑๑๖/๒๕๖๖

๔.๘ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

๕. คดีหมายเลขดำที่ ส.๓/๒๕๖๖ ระหว่างนายสมชาย ปรีชาศิลปกุล ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๐ คน ผู้ฟ้องคดีและ นายกรัฐมนตรีที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ)

๕.๑ นายสมชาย ปรีชาศิลปกุล ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๐ คน ได้ยื่นฟ้องนายกรัฐมนตรี ที่ กับพวกรวม ๔ คน ต่อศาลปกครองเชียงใหม่ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติใช้อำนาจ หน้าที่ตามมาตรา ๑๓ และดำเนินการตามแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ การแก้ไขปัญหา ด้านฝุ่นละออง ในสถานการณ์วิกฤต ระดับที่ ๔ เพื่อพิจารณากลับกรองแนวทางในการแก้ไขปัญหาหรือบรรเทา ผลร้ายจากฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM_{2.5} เสนอผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นการเร่งด่วนและขอให้ กก.วล. ปรับแก้ไข แผนปฏิบัติการฯ ให้บรรลุเกณฑ์มาตรฐานใหม่ตามประกาศ กก.วล. เรื่องกำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาด

ไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศทั่วไป ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ โดยการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง และเพียงพอของประชาชน

๕.๒ สำนักงานศาลปกครองเชียงใหม่ได้มีคำสั่ง เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๖ เรียกให้นายกรัฐมนตรี ที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน ผู้ถูกฟ้องคดี จัดทำคำให้การแก้คำฟ้องพร้อมด้วยพยานหลักฐาน ๑ ชุด และจัดทำสำเนาคำให้การแก้คำฟ้องและสำเนาพยานหลักฐานดังกล่าวที่มีการรับรองสำเนาถูกต้องอีก ๓ ชุด รวม ๔ ชุด ยื่นต่อศาลภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนี้

๕.๓ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีมติเห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครองให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้องการถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๕.๔ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส.๓/๒๕๖๖ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๓/๒๕๓๒ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๖

๕.๕ กรมควบคุมมลพิษในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอความร่วมมือจากอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีปกครองเชียงใหม่ ได้โปรดมอบหมายพนักงานอัยการเป็นผู้รับมอบอำนาจช่วงจากกรมควบคุมมลพิษในการดำเนินการแก้ต่างคดีแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปรากฏตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๐๔๗๒ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ และที่ ทส ๐๓๐๒/๑๓๑๔๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

๕.๖ ศาลปกครองเชียงใหม่ได้มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ส.๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๗ สรุปได้ว่า พื้นที่ภาคเหนือประสบปัญหาสถานการณ์ฝุ่น $PM_{2.5}$ ที่มีค่าสูงกว่ามาตรฐานในระดับที่มีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนอย่างต่อเนื่อง กรณีถือว่าพื้นที่ภาคเหนือเกิดภาวะมลพิษ ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของผู้ฟ้องคดีทั้ง ๑๐ คน แม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นายกรัฐมนตรี) จะได้ดำเนินการเพื่อสั่งการให้มีการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษสาธารณะขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ($PM_{2.5}$) แล้วก็ตาม แต่เนื่องจากสภาพอากาศในพื้นที่ภาคเหนือ รวมถึงจังหวัดเชียงใหม่ ยังคงตกอยู่ในภาวะที่ได้รับผลกระทบต่อสุขภาพอันเกิดจากฝุ่น $PM_{2.5}$ เกินค่ามาตรฐานเป็นระยะเวลานานและต่อเนื่อง กรณีจึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่ตามที่มาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ล่าช้าเกินสมควรในการสั่งการและแก้ไขปัญหามลพิษสาธารณะขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ($PM_{2.5}$) และไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ) ได้กำหนดให้มีการประชุมเป็นกรณีเร่งด่วนเพื่อแก้ไขปัญหามลพิษ $PM_{2.5}$ ที่อยู่ในสถานการณ์วิกฤตในระดับที่ ๔ และพิจารณากลับกรองแนวทางแก้ไขปัญหามลพิษหรือบรรเทาผลร้ายจากฝุ่น $PM_{2.5}$ เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการเร่งด่วนในเวลานั้น

ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบ ซึ่งอาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่และเดินทางในพื้นที่ภาคเหนือตกอยู่ในสภาวะเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบต่อสุขภาพทั้งในระยะสั้นและระยะยาว กรณีจึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายล่าช้าเกินสมควรในการแก้ไขปัญหาหรือบรรเทาผลร้ายจากฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM_{2.5}) ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใช้อำนาจหรือร่วมกันใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดมาตรการหรือจัดทำแผนฉุกเฉินที่มีประสิทธิภาพอย่างบูรณาการและยั่งยืนเพื่อป้องกัน ควบคุม แก้ไข บรรเทา หรือระงับอันตรายอันเกิดจากฝุ่น PM_{2.5} ซึ่งเกินกว่าค่ามาตรฐานและอยู่ในระดับที่มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ในพื้นที่ภาคเหนือให้ทันทั่วทั้งที่ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการกำหนดมาตรการ หรือจัดทำแผนฉุกเฉินดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

๕.๗ กรมควบคุมมลพิษ ในฐานะรับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๒/๓๐๔๖ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองเชียงใหม่ต่อศาลปกครองสูงสุดแล้ว โดยมีประเด็นหลักในการยื่นอุทธรณ์ คือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ต้องปฏิบัติและปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสนอขอระดับมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกพิษจากฝุ่นละอองในช่วงสถานการณ์วิกฤตเป็นการเร่งด่วนและมาตรการระยะยาว ปี ๒๕๖๗ – ๒๕๗๐ ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๖ และเป้าหมายสูงสุดคือการลดปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM_{2.5}) จากแหล่งกำเนิด ลดผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่จำเป็นต้องใช้อำนาจตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่จำเป็นต้องใช้อำนาจประกาศเขตควบคุมมลพิษ ตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพราะขั้นตอนตามกฎหมายมาตราดังกล่าวใช้ระยะเวลาอันนานจึงจะสัมฤทธิ์ผลไม่ทันทั่วทั้งที่และไม่เหมาะสมต่อปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM_{2.5}) ฉะนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรในการป้องกัน บรรเทา และแก้ไขปัญหาควันหรือฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่แต่อย่างใด ทั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษได้ยกร่างมาตรการฉุกเฉินระดับการแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง PM_{2.5} ในช่วงสถานการณ์วิกฤต เพื่อเสนอมาตรการฯ ฉบับดังกล่าวต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาให้ความเห็นชอบและกราบเรียนนายกรัฐมนตรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อโปรดพิจารณาและสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามมาตรการฯ ดังกล่าวต่อไป

๕.๘ กรมควบคุมมลพิษได้จัดทำมาตรการฉุกเฉินระดับการปฏิบัติการในการแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง PM_{2.5} ในช่วงสถานการณ์วิกฤต ประจำปี ๒๕๖๗ และนำเสนอต่อคณะกรรมการจัดการปัญหาหมอกพิษทางอากาศเพื่อความยั่งยืน ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และเมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๗ ได้มีหนังสือขอความร่วมมือยกระดับการดำเนินการมาตรการลดฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM_{2.5}) ให้กระทรวงมหาดไทย กรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และผู้ว่าราชการจังหวัด ๑๘ จังหวัด ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี ผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร ผู้ว่าราชการจังหวัดตาก ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ ผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน ผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัย ผู้ว่าราชการจังหวัดอุตรดิตถ์ และผู้ว่าราชการจังหวัดอุทัยธานี

เพื่อพิจารณาการดำเนินการดำเนินงานตามมาตรการดังกล่าวอย่างเร่งด่วน พร้อมทั้งได้แจ้งให้พนักงานอัยการผู้รับมอบอำนาจ ชี้แจงต่อศาลปกครองสูงสุด เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๗

๕.๙ สำนักงานคดีปกครองเชียงใหม่ ได้มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๔๘/๑๕๘๕ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๗ แจ้งว่า เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๗ พนักงานอัยการ ผู้รับมอบอำนาจ ได้รับหนังสือส่งสำเนาของสำนักงานศาลปกครองสูงสุดแจ้งเพื่อทราบ ว่า ผู้ฟ้องคดี ในฐานะคู่กรณีในอุทธรณ์ได้ทำคำแก้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๗ ต่อศาล ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วมีคำสั่งรับเป็นคำแก้อุทธรณ์ จึงขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้อุทธรณ์ ตรวจสอบคำแก้อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี หากมีข้อเท็จจริงที่ประสงค์จะโต้แย้งคัดค้านแล้ว ขอให้จัดส่งคำคัดค้านภายในวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๗ เพื่อดำเนินการต่อไป ซึ่งพิจารณาแล้วไม่มีข้อเท็จจริงที่จะโต้แย้งแต่ประการใด

๕.๑๐ ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งในคดีหมายเลขดำที่ อ.๕๑๗/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๗ ให้นายกรัฐมนตรี และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นโดยไม่ต้องรอจนกว่าคดีจะถึงที่สุด โดยสำนักงานศาลปกครองสูงสุด มีหนังสือแจ้งคำสั่ง ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗ ให้พนักงานอัยการผู้รับมอบอำนาจทราบ และต่อมาสำนักงานคดีปกครองเชียงใหม่มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๔๘/๒๔๒๐ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๗ แจ้งคำสั่งศาลดังกล่าว ให้กรมควบคุมมลพิษทราบ

๕.๑๑ ศาลปกครองเชียงใหม่มีหมายแจ้งคำบังคับ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๗ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ปฏิบัติตามคำบังคับภายในวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๗ โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๐๘.๔/๒๐๓๙๐ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗ จัดส่งหมายแจ้งคำบังคับดังกล่าว เพื่อให้กรมควบคุมมลพิษดำเนินการต่อไป

๕.๑๒ สำนักงานศาลปกครองเชียงใหม่ มีหนังสือ ที่ สป ๐๐๐๖.๓/ธ ๑๙๒๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๗ แจ้งระยะเวลาที่ศาลกำหนดให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต้องปฏิบัติตามคำบังคับจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๗ จึงขอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติปฏิบัติให้เป็นไปตามคำบังคับ และหากดำเนินการอย่างใดแล้ว ขอให้รายงานให้ทราบเป็นระยะ เพื่อสำนักงานศาลปกครองเชียงใหม่จะได้รายงานให้ศาลทราบต่อไป

๕.๑๓ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหนังสือ ที่ ทส ๑๐๑๒/๒๑๐๑๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๗ จัดส่งหนังสือของสำนักงานศาลปกครองเชียงใหม่ เพื่อให้กรมควบคุมมลพิษพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๕.๑๔ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๓/๖๓๓๓ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ ขอส่งสำเนาหนังสือสำนักงานนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๐๖/๑๔๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๗ แจ้งคำสั่งของศาลปกครองสูงสุดและหมายแจ้งคำบังคับของศาลปกครองเชียงใหม่ เพื่อให้กรมควบคุมมลพิษในฐานะหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจ ดำเนินการตามคำสั่งของศาลปกครองสูงสุด และคำบังคับของศาลปกครองเชียงใหม่ และรายงานให้ผลการดำเนินการให้ทราบเป็นระยะจนกว่าจะเสร็จสิ้นด้วย

๕.๑๕ กรมควบคุมมลพิษ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๒/๒๗๙๙๖ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๗ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานศาลปกครองเชียงใหม่ เพื่อบรรยายผลการปฏิบัติตามคำพิพากษาศาลปกครองเชียงใหม่ของนายกรัฐมนตรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังนี้ (๑) การดำเนินการตามมาตรการฉุกเฉินระดับการปฏิบัติการในการแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM_{2.5}) ในช่วงสถานการณ์วิกฤต ประจำปี ๒๕๖๗ ซึ่งคณะกรรมการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศเพื่อความยั่งยืน ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ มีมติเห็นชอบ “มาตรการฉุกเฉินระดับการปฏิบัติการในการแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง PM_{2.5} ในช่วงสถานการณ์วิกฤต ประจำปี ๒๕๖๗”

และมอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป โดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๖/๕๒๓๗ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๗ กราบเรียนนายกรัฐมนตรี เพื่อรับทราบมาตรการ ฉุกเฉินยกระดับการปฏิบัติการ ในการแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง PM_{2.5} ในช่วงสถานการณ์วิกฤต ประจำปี ๒๕๖๗ และมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๖/ว ๘๗๐ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๗ นำส่งมาตรการฉุกเฉินยกระดับ การปฏิบัติการในการแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง PM_{2.5} ในช่วงสถานการณ์วิกฤต ประจำปี ๒๕๖๗ ไปยังหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรมป่าไม้ จังหวัด ๑๗ จังหวัด ภาคเหนือ และจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อพิจารณายกระดับการดำเนินงานตามมาตรการดังกล่าวอย่างเร่งด่วน ซึ่งต่อมากรมควบคุมมลพิษได้รายงานความก้าวหน้าการยกระดับการปฏิบัติการในการแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง PM_{2.5} ในช่วงสถานการณ์วิกฤต ประจำปี ๒๕๖๗ ต่อที่ประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๗ ซึ่งที่ประชุมมีมติรับทราบรายงานความก้าวหน้าการยกระดับการปฏิบัติการ ในการแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง PM_{2.5} ในช่วงสถานการณ์วิกฤต ประจำปี ๒๕๖๗ (๒) การจัดทำมาตรการรับมือ สถานการณ์ไฟป่า หมอกควัน และฝุ่นละออง ปี ๒๕๖๘ ซึ่งกรมควบคุมมลพิษได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการถอด บทเรียนการแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง PM_{2.5} ปี ๒๕๖๗ และรับฟังความคิดเห็นต่อร่างกรอบแผนปฏิบัติการ ขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ “การแก้ไขปัญหาหมอกควันและฝุ่นละออง” ปี ๒๕๖๘ – ๒๕๗๕ และร่างกรอบแผน เฉพาะกิจเพื่อแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง ปี ๒๕๖๘ ช่วงเดือนสิงหาคม – กันยายน ๒๕๖๗ จำนวน ๔ ครั้ง ในพื้นที่ ภาคกลางและภาคตะวันตก ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และในช่วงเดือนกันยายน – ตุลาคม ๒๕๖๗ กรมควบคุมมลพิษได้จัดประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณา (ร่าง) มาตรการรับมือสถานการณ์ไฟป่า หมอกควัน และฝุ่นละออง ปี ๒๕๖๘ และจัดประชุมกลุ่มย่อย ๓ ครั้ง ต่อมาคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๗ มีมติเห็นชอบมาตรการรับมือสถานการณ์ไฟป่า หมอกควัน และฝุ่นละออง ปี ๒๕๖๘ พร้อมกลไกการบริหารจัดการ และมอบหมายให้กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีพิจารณา ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเพื่อการจัดการปัญหาหมอกควันทางอากาศต่อไป ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ เห็นชอบมาตรการรับมือสถานการณ์ไฟป่า หมอกควัน และฝุ่นละออง ปี ๒๕๖๘ พร้อมกลไกการบริหารจัดการ และมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินงานต่อไป (๓) การจัดทำแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ “การแก้ไขปัญหาหมอกควันและฝุ่นละออง” ฉบับที่ (พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๐) และระยะ ๕ ปีต่อไป ซึ่งกรมควบคุมมลพิษได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ ถอดบทเรียนการแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง PM_{2.5} ปี ๒๕๖๗ และรับฟังความคิดเห็นต่อร่างกรอบแผนปฏิบัติการ ขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ “การแก้ไขปัญหาหมอกควันและฝุ่นละออง” ปี ๒๕๖๘ – ๒๕๗๕ และร่างกรอบแผน เฉพาะกิจเพื่อแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง ปี ๒๕๖๘ ช่วงเดือนสิงหาคม – กันยายน ๒๕๖๗ จำนวน ๔ ครั้ง ในพื้นที่ ภาคกลางและภาคตะวันตก ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ กรมควบคุมมลพิษและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการประชุมพิจารณาร่างแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระ แห่งชาติ “การแก้ไขปัญหาหมอกควันและฝุ่นละออง” ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๐) และระยะ ๕ ปีต่อไป เพื่อนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะไปปรับปรุงร่างแผนปฏิบัติการฯ ให้มีความสมบูรณ์ครอบคลุมทุกมิติ และสอดคล้องกับบริบทของปัญหา และ (๔) การจัดการหมอกควันข้ามแดน ซึ่งประเทศไทยมีการเฝ้าระวัง และแจ้งเตือนปัญหาหมอกควันภายใต้ข้อตกลงอาเซียน เรื่องมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน และมีการรายงาน สถานการณ์หมอกควันและไฟป่าของประเทศไทยต่อสำนักเลขาธิการอาเซียน ตามระดับการเตือนตามแนว ปฏิบัติของประเทศในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง และในภูมิภาคอาเซียน นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ กรมควบคุมมลพิษ

ได้จัดประชุมพิจารณาร่างแผนปฏิบัติการร่วม เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดนภายใต้ยุทธศาสตร์ฟ้าใส (๒๕๖๗ – ๒๕๗๓) โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานต่างประเทศเข้าร่วมด้วย

๕.๑๖ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

๖. คดีหมายเลขดำที่ ส.๒/๒๕๖๖ ระหว่างนายวสุชาติ พิชัย ผู้ฟ้องคดี และนายกรัฐมนตรี ที่ ๑ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

๖.๑ นายวสุชาติ พิชัย ได้ยื่นฟ้องรัฐบาลไทยต่อศาลปกครองเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๖ โดยขอให้ศาลมีคำสั่งหรือมีคำพิพากษา ดังนี้

(๑) ให้รัฐบาลสั่งให้กรมฝนหลวงทำฝนหลวงดับควันฝุ่น $PM_{2.5}$ ถ้าทำฝนจะทำให้ฝุ่นบรรเทาเบาบางลงได้

(๒) ให้รัฐบาลทำการประกาศจังหวัดในภาคเหนือที่มีปัญหาเป็นเขตภัยพิบัติ ถ้าประกาศทุกภาคส่วนจะได้มาช่วยกันนางบมาช่วยกันรวมถึงการท่องเที่ยวด้วย

(๓) ให้รัฐบาลย้านึงเฉยต่อปัญหาฝุ่นละออง $PM_{2.5}$ โดยให้ทำเป็นวาระแห่งชาติอันดับหนึ่งในการแก้ไขปัญหา

๖.๒ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำให้การขอแก้คำฟ้องและคำให้การ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๖ จากการฟ้องรัฐบาลไทยเป็นฟ้องนายกรัฐมนตรีละเลยการบริหารราชการแผ่นดินกรณีไม่ใส่ใจแก้ไขปัญหาด้านฝุ่นควัน $PM_{2.5}$ ไม่มีความจริงใจ ห่วงใยประชาชน ในภาคเหนือ โดยขอให้มีคำสั่งให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นเขตภัยพิบัติทั้งจังหวัดและมีผลในปีต่อๆ ไปในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ฝุ่นแบบนี้ขึ้นอีก

๖.๓ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำให้การเพิ่มเติมขอแก้ไขคำฟ้องและคำให้การต่อศาลปกครองจังหวัดเชียงใหม่ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖ จากการฟ้องรัฐบาลไทยเป็นฟ้องนายกรัฐมนตรี ละเลยการบริหารราชการแผ่นดิน กรณีไม่ใส่ใจแก้ไขปัญหาด้านฝุ่นควัน $PM_{2.5}$ ไม่มีความจริงใจ ห่วงใยประชาชน ในภาคเหนือ รวมทั้งท่านตุลาการก็เป็นหนึ่งในประชาชนที่เข้ามาสูดดมฝุ่นละออง $PM_{2.5}$ ร่วมกับพวกเราประชาชนภาคเหนือ พฤติกรรมของรัฐบาลเพิกเฉยต่อปัญหาดังกล่าว และขอแก้ไขคำขอตายฟ้องเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ให้ศาลกำหนดคำสั่งบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติตามหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาควันหรือ $PM_{2.5}$ ให้หมดสิ้นไป (ของทุกปี) โดยจัดทำประกาศเขตจังหวัดเชียงใหม่เป็นเขตภัยพิบัติเพื่อให้ทุกหน่วยงานสามารถใช้งบของตนเองมาใช้ได้

๖.๔ ศาลปกครองเชียงใหม่ได้มีคำสั่ง ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไปให้ถ้อยคำต่อศาลปกครองเชียงใหม่ ในวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา ณ ศาลปกครองเชียงใหม่ ตามประเด็นที่ศาลปกครองเชียงใหม่กำหนด และให้จัดทำคำชี้แจงพร้อมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือจะเป็นประโยชน์แก่การพิจารณายื่นต่อศาลภายในวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

๖.๕ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีมติเห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๖.๖ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส.๒/๒๕๖๖ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๖

๖.๗ ผู้อำนวยการกองกฎหมายและเจ้าหน้าที่ของกองจัดการคุณภาพอากาศ ในสังกัดกรมควบคุมมลพิษ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไปให้ถ้อยคำต่อศาลปกครองเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๖

๖.๘ ศาลปกครองเชียงใหม่ได้มีคำพิพากษา เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ส.๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖ สรุปได้ว่า ปัญหาควันหรือฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ก็ยังคงเกิดขึ้นเป็นประจำในช่วงเดือนธันวาคม – พฤษภาคม ในช่วงปีที่ผ่านมาอย่างต่อเนื่องเกินกว่าเกณฑ์กำหนดไว้ และส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จึงเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองละเลยต่อหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ต้องปฏิบัติและปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร และปัญหาฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ที่เกิดขึ้นจริงในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ ถือเป็นสาธารณสุขระดับที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยเป็นที่รู้กันว่า ปัญหาฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ที่มีผลกระทบอย่างรุนแรงนี้ เกิดจากการเผาในที่โล่ง โดยมีสาเหตุจากการเผาเพื่อหาของป่า ล่าสัตว์ การเผาไร่ เผาพื้นที่เกษตรในป่า การเผานอกป่าและเกิดการลุกลามเข้าสู่พื้นที่ป่า และมีแนวโน้มที่จะเกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นเหตุที่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เหมาะสมและเพียงพอเพื่อให้ปัญหาดังกล่าวหมดสิ้นไปภายในเวลาอันรวดเร็ว จึงเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ศาลจึงพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งดำเนินการอื่นใดเพื่อระงับ ป้องกัน บรรเทา และแก้ไขปัญหามลพิษอันเกิดจากควันหรือฝุ่นละอองขนาด ๒.๕ ไมครอน ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ให้อยู่ในค่ามาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป และเกณฑ์ดัชนีคุณภาพอากาศของประเทศในระดับดีมาก หรือระดับดีต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในอนาคตได้อย่างทันทั่วทั้งที่ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

๖.๙ กรมควบคุมมลพิษ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๕๔๐๖ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองเชียงใหม่ต่อศาลปกครองสูงสุดแล้ว โดยมีประเด็นหลักในการยื่นอุทธรณ์คือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ต้องปฏิบัติและปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กำหนดให้การแก้ไขปัญหามลพิษเป็นวาระแห่งชาติและสั่งการให้ทุกหน่วยงานเร่งรัดการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ “การแก้ไขปัญหามลพิษด้านฝุ่นละออง” และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสนอยกระดับมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษจากฝุ่นละอองในช่วงสถานการณ์วิกฤต

เป็นการเร่งด่วนและมาตรการระยะยาว ปี ๒๕๖๗ – ๒๕๗๐ ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๖ และเป้าหมายสูงสุดคือการลดปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM_{2.5}) จากแหล่งกำเนิด ลดผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่จำเป็นต้องใช้อำนาจตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่จำเป็นต้องใช้อำนาจประกาศเขตควบคุมมลพิษ ตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพราะขั้นตอนตามกฎหมายมาตราดังกล่าว ใช้ระยะเวลานานจึงจะสัมฤทธิ์ผล ไม่ทันทั่วถึงและไม่เหมาะสมต่อปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM_{2.5}) ฉะนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรในการป้องกัน บรรเทา และแก้ไขปัญหาคาร์บอนหรือฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่แต่อย่างใด

๖.๑๐ สำนักงานคดีปกครองเชียงใหม่ ได้มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๔๘/๗๙๖ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๗ แจ้งว่า ได้ดำเนินการอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองเชียงใหม่ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามความประสงค์ เป็นคดีหมายเลขดำที่ อ.๑๓๘๑/๒๕๖๖ ของศาลปกครองสูงสุดแล้ว พร้อมกับแจ้งว่า เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๗ ผู้ฟ้องคดีในฐานะคู่กรณีได้ยื่นคำให้การเพิ่มเติม ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๗ ต่อศาลปกครองสูงสุด โดยศาลได้มีคำสั่งรับเป็นคำชี้แจง จึงขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาคำชี้แจงของคู่กรณี ว่ามีข้อเท็จจริงที่จะโต้แย้งหรือไม่ อย่างไร

๖.๑๑ กรมควบคุมมลพิษในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๒/๙๘๓๙ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ถึงอธิบดีอัยการสำนักงานคดีปกครองเชียงใหม่ เพื่อจัดส่งคำคัดค้านคำให้การเพิ่มเติม

๖.๑๒ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

ภาคผนวก ก

มติการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒
มติการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๓

ภาคผนวก ข

คำฟ้องคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
เป็นผู้ถูกฟ้องคดี จำนวน ๑๖ คดี

คำฟ้องคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑๐ คดี	
	
๑. คดีหมายเลขดำที่ ๒๐๑๕/๒๕๕๑	๒. คดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓
	
๓. คดีหมายเลขดำที่ ส.๑๕๔๙/๒๕๕๖	๔. คดีหมายเลขดำที่ ส.๔๗/๒๕๕๘
	
๕. คดีหมายเลขดำที่ ส.๑๖/๒๕๖๕	๖. คดีหมายเลขดำที่ ส.๑/๒๕๖๖

คำฟ้องคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี (ต่อ)

	
๗. คดีหมายเลขดำที่ ส.๘๐๔/๒๕๖๖	๘. คดีหมายเลขดำที่ ส.๔/๒๕๖๖
	
๙ คดีหมายเลขดำที่ ส.๑๔/๒๕๖๗	๑๐ คดีหมายเลขดำที่ ส.๑๕/๒๕๖๕

คำฟ้องคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี

กรมควบคุมมลพิษ จำนวน ๖ คดี	
	
๑. คดีหมายเลขดำที่ ๑/๒๕๖๓	๒. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๑/๒๕๖๔
	
๓. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๒๒/๒๕๖๔	๔. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๖/๒๕๖๕
	
๕. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๓/๒๕๖๖	๖. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๒/๒๕๖๖

ภาคผนวก ค

คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด (คดีถึงที่สุด)

๑. ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๒๐๑๕/๒๕๕๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๐๔/๒๕๕๕ ศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขดำที่ อ.๑๓๒๙/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๒๔๒/๒๕๖๗
๒. ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ส.๑๕๔๙/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ ส.๑๙๔/๒๕๖๐ ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อส.๗๖/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ อส.๘๗/๒๕๖๗
๓. ศาลปกครองเชียงใหม่ คดีหมายเลขดำที่ ส.๑/๒๕๖๔ ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อส. ๕๗/๒๕๖๔ คดีหมายเลขแดงที่ อส. ๒๘/๒๕๖๘

